

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

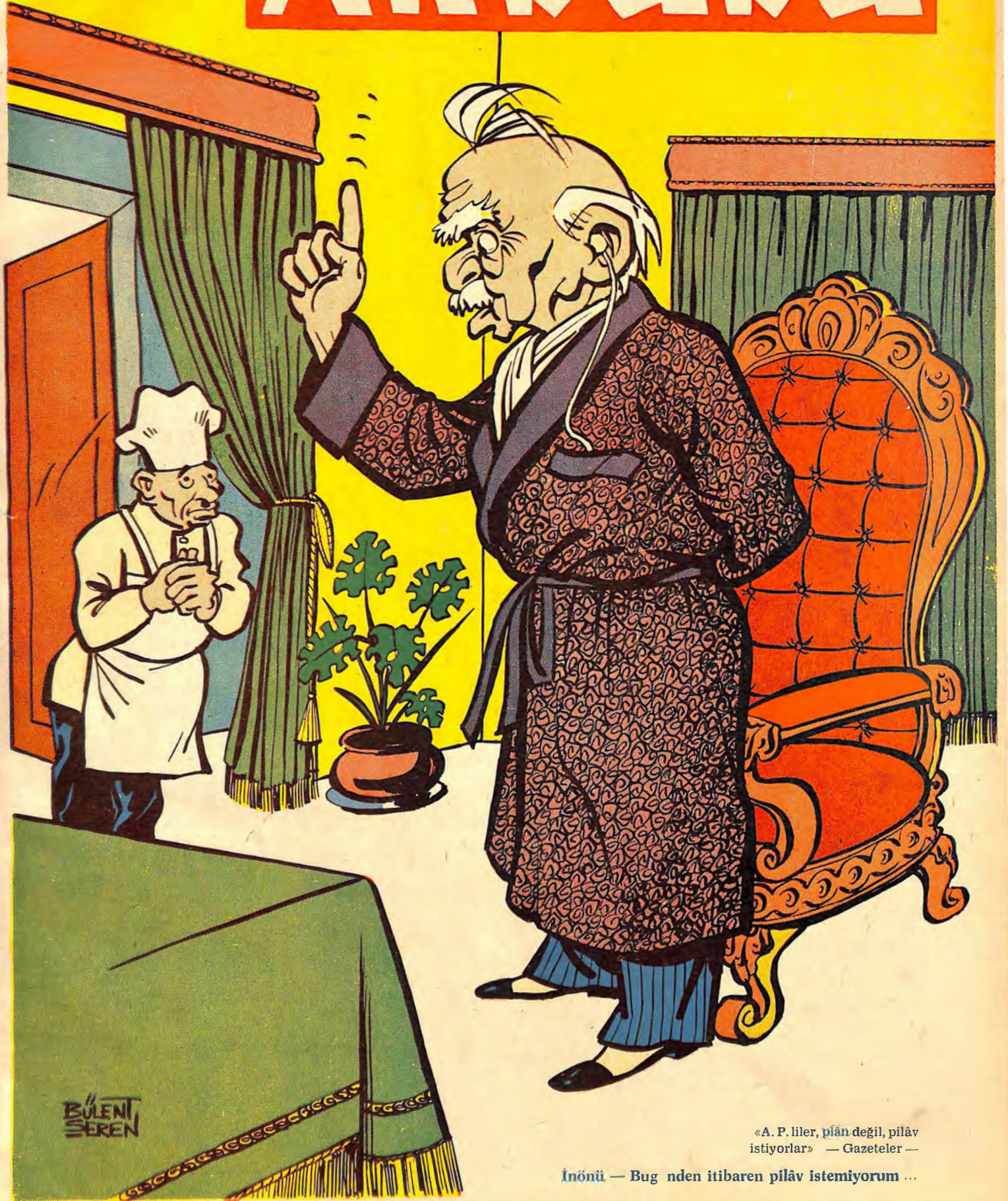
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

«A. P. liler, plân değil, pilâv
istiyorlar» — Gazeteler —

İnönü — Bugünden itibaren pilâv istemiyorum ...

B A H A R B İ R Ü M İ T K A P İ S İ D İ R

Yılın ikinci çekilişine katılabilmek için

26
nisan

**AKŞAMINA KADAR TASARRUFLARINIZI
İŞ BANKASINA YATIRINIZ**

20 talihliye Ankarada 20 Apartman Dairesi • 2 adet
100.000 lira • 40 adet 5.000 lira • 100 adet 1.000
lira • Ayrıca 13 000 talihliye çeşitli para ikramiyeleri /

Çekiliş: 26 Haziran

TÜRKİYE BANKASI

EN FAZLA İKRAMIYE VEREN BANKADIR

SIYASİ MİZAH GAZETESİ

MASYAZARI :

Yusuf Ziya Ortaç

SAHİBİ :

Ergin Ortaç

YAZI AİLESİ :

Aziz Nesin, Adnan Veli, Orhan Kemal, Rifat Ilgaz, Naci Sadullah, İlhan Selçuk, Selâmi Yurdatap, Ümit Yaşar Oğuzcan, Nîmet Arzik, Necdet Rüştü, Şemsi Belli, Hüseyin Korkmazgil, Burhan E-sen, Yaşar Özen, Kenan Akıncı.

ÇEVİRGEN AİLESİ :

Vâ - Nû, Semiramîs Aydınlik, Ergin Ortaç, Gilden Ortaç.

KARİKATÜR AİLESİ :

Necmî Rıza, Turhan Selçuk, Nihar Tüblek, Cafer Zorlu, Bülent Şeren, Mehmet Polat, Semih Balıoğlu, Zeki Beyner, Burhan Solukçu, Şadi Dinççağ.

Yazı işlerini fiilen idare eden :

Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer :

Ercan Matbaası

Kapak baskısı :

Sake Matbaası

Abone bedeli : Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllık 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilmesi istenen abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.

Platı : 100 kuruştur.

İDARE YERİ :

Divanyolu Klodfarer

caddesi, No. 8 - 10

Daire : 3.

Telefon : 22 18 11

İLÂN FIATİ :

Kapak içi, santim 20 lira, iç sayfalar 30 ildir.

Cilt : 4 — Sayı : 87

28 Mart 1963

YIL : 41

Bu gazete Basın ahlâk Yasasına uymayı taahhüt etmiştir.

Akbaba

Sayın Celâl Bayar

BEN Celâl Bayar'ı sevmem. Bu sevgisizlik, 27 Mayıs'tan sonra başlamış siyasi bir tiksinti değildir. Onu, kırk yıl önce, ilk gördüğüm gün sevmedim: Kalkık kaşlarını sevmedim, kısık bakışlarını sevmedim, küçük burnunu sevmedim, kuru sesini sevmedim...

Hangi konuya değerseniz, gevsemiş bir karpuz vurulan fiskeler gibi kof bir ses verirdi.

O, İş Bankası Umum Müdürü iken büyük adamlarımızdan biriydi. İktisat Vekili iken de öyle... Küçülmeye, Başbakanlık koltuğuna oturduğu gün başlamıştır.

Celâl Bayar'ı, asıl Cumhurbaşkanı olduğunda büsbütün kaybettik: Çankaya köşküne, halkın oylarına dayanan bir devlet adamı olgunluğuyla değil, D.P. asasına dayanan bir aşıret beyi cakaşıyla geldi, oturdu!

Gün görmüş bir adamdı Celâl Bayar: Yıllarca Atatürk'ün emrinde çalışmıştı. Yıllarca İsmet Paşa hükümetlerinde hizmet etmişti. İstiklâl Savaşının Galip Hoca'sıydı. Birinci Büyük Millet Meclisindenberi adı sayılan bir politikacıydı ve yaşı yetmişe geliyordu.

Yetmiş yılın 280 mevsimini görmüş bu ihtiyardan bir baba olgunluğu beklemek hakkımız değil miydi bizim?..

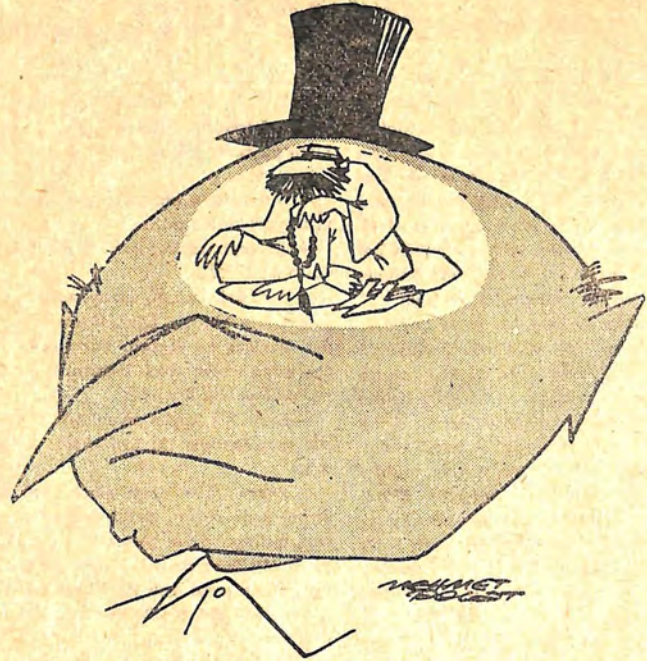
Bir milletin bir insana verebileceği son güven, son rütbe, son şeref koltuğuydu bu.

Celâl Bayar bu koltuğa layık bir «baba - adam» olmadı. Öbür dünyada bir hesap günü varsa, Adnan Menderes'in on parmağından beşi İsmet Paşanın yakasındaysa, beşi de Bayar'ın yakasındadır!

Şimdi eski Cumhurbaşkanı seksen yaşında. Yassıada mahkemelerinde bir kere bile küçülmeden konuştuğunu gördük.. İki yıldır, türlü hastalıklarla pençeserek cezaevinde çile dolduruyordu. Vefatı eşinin ölümünü orada duydu. Ne kadar gözyaşı döktüğünü ancak baş yastığı bilir!

Onun, hapisşanede ölmesinden acaba benim kadar korkan oldu mu?

Mareşal Peten, savaş sonunda, ihtiyar alına düşmanla işbirliği etmek damgasını yemiş, zindana atılmıştı. Eski bir kahramandı bu. Elbet vatan haini değildi. Bir inancın kurbanydı. Ama, son nefesini kale

Beyin kanseri!

duvarları arasında verdi ve hiçbir Fransız'ın kılı kıpırdamadı.

Biz, kolay unutan, kolay affeden, kolay coşan milletiz...

Ecelin kapıda beklediği o yaşlarda bir ölüm, bizi, nasıl bir huzursuzluk içinde allak bullak ederdi, bilmem!..

İşte, Adli Tıp Meclisinin verdiği tahliye kararına, bu bakımdan sevindim...

Bu tahliye, Hüseyin Cahit Yalçın'ı seksen iki yaşında zindana atanla-

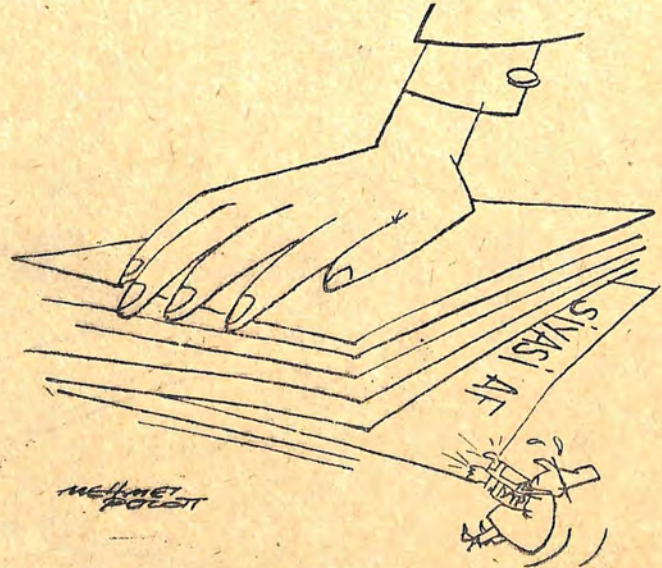
ra, eğer ibret alma kabiliyetleri kalınsa, bir insanlık dersidir de!..

Ancak, dokunmadan geçemiyeceğim bir şey var: Bazı kalemler, Celâl Bayar'ın adını «sayın» sız ağıza alamıyorlar. Manşetler, cümleler, hep, hep, hep «sayın Celâl Bayar» diye başlıyor.

Bir ihtilâlin devirdiği, bir Yüksek Adalet Divanının ölüm cezasına çarptığı, bir Anayasanın suçladığı adam hâlâ «sayın» olur mu?

Bu saygı, kimlere, kimlere, kimlere saygısızlık değildir ki!

Yusuf Ziya ORTAÇ

El altından!

Pilâv Mitingi

Adnan Veli

ZİNDELER Köyünün gaz baylı Şerif Balaban'ın dükkânının önünde epice kalabalık toplanmıştı. Çıplak kavakların dizildiği su boyunda, Zekerriya'nın kerpiç kestiği arsada, üstü açık bir kamyon duruyordu. Sabahın erken saati olmasına rağmen, köyde, oldukça hareket vardı. Gaz bayılının önünde toplananlar sabırsızlanıyorlardı.

Dükkânın içine bir masa konmuş, masanın üstüne kâğıtlar yayılmıştı. Masanın çevresinde üç kişi oturuyordu. Ortadaki, Adalet Partisinin pilâv mitingine götürülecek köylüleri kavdetmek için, aksamdan kalıp Zindeler köyüne gelmiş, muhtarın evinde misafir kalmıştı. Şimdi masada, muhtar da yanında oturuyordu. Uçta da ilçe başkanı Salih Akçilek çavını karıştırıyor, yapılan işlere nezaret ediyordu. Kavıtları yapan Saban Mumcu idi. Bu köyde onu herkes tanırdı. Eskidenberi partilelikle geçirdiği için, adı her yerde duyulmuştu. Kamyonu bindirileceklerin adlarını yazıyor, gerekince muhtara bir sevir soruyordu.

Bir ara ellivle, dışarıdaki kalabalığın en önünde duran bir köylüye işaret etti:

— İçeri gel, Salim!..

Kapı acıldı. Salim içeri girdi. Dışarıda enikonu üşüdüğü için, burunun ucu kızarmış ve ıslanmıştı. Bichimni kaybetmiş kasketini eline aldı:

— Buyur Şaban abi, dedi.

— Seni de yazıyorum burya.. Gelcen değil mi?..

— Dayı, yazmasına yaz da, yalnız ki benim de bi maruzatlığım var.

— Ne ki?..

— Ben Memet Keskin'in yanında kerpiç kesiyom. Mihtar bilir.. Allahın adıyla diyom, yedi lira yümiyem var..

— Len oğlum, biz sana yümiyeni virmeycezdik didik mi?..

— Siz viryonuz beş lira.. Yedi nirdede, beş nirdede?..

— Beri bak oğlum, gamyona bincen, sefânı sürcen, öğlende ekmeiyen havlanı da yeycen. Varp orda beş sefer yaşsa deyil bağırımıya az mı buldun beş lirayı?..

— Dayı, biz köylü adamları. Rızık menselesinde iki lira eksik, az değil..

— Pekey.. Beş lirayı alcen.. Sen diyon yedi olsun, değil mi?.. Bunun, mitinge gader getmesi var, orda «pilâv isteriz» deyil bağırması var, plâna garşı yuh deyil bağırması var.. Bu gader millî heyecan iki lira itmez mi len?..

— Dayı, onları bağırması, yuh çekmesi kolay da, esas garın doyurması zor..

— Eyi işte.. Beş lira garın doyurmasına say, iki lirasını da heyecanına say..

— İdare itmez dayı.. İdare itse, vallaha seni gırmam..

İlçe Başkanı Salih Akçilek dayanamadı:

— Beri bak, dedi. Bu melmeket, sizin gibi itlerinen yükselemez.. İki lirayı gendim viririlm sana.. Öbürlerine bi lâf dime.. Vatana hizmet işinde bazarlık olmaz.. Tarife ne ise, herkes ona göre çalışır..

— Sağ ol dayı.. Yedi lirayı ne vaki virirsin?..

— Len oğlum, mitinge gidip gelelim, helbet viririz..

— Dayı, ayağından öperim vallaha.. Sen bu işi viresiyeye bindirme.. Mağdur oluyoz biz..

— Niye len?..

— Geç kez böyle oldu hep.. Demirgıratın zamanından galna, 240 lira sırf benim alcem var. 75 de Bölükbaşidan isterim.. Bi İngiliz oldu, bizim alcekler güme gitti. Sen dimen mi ki her seferinde «Biz esas demirgıratız, şincik adımızı edalet diyerekten deniştirdik» dimen mi?..

— Dirim..

— Mademkileyin demirgıratınız, borcunuzu ne deyil inkâr gelyonuz?..

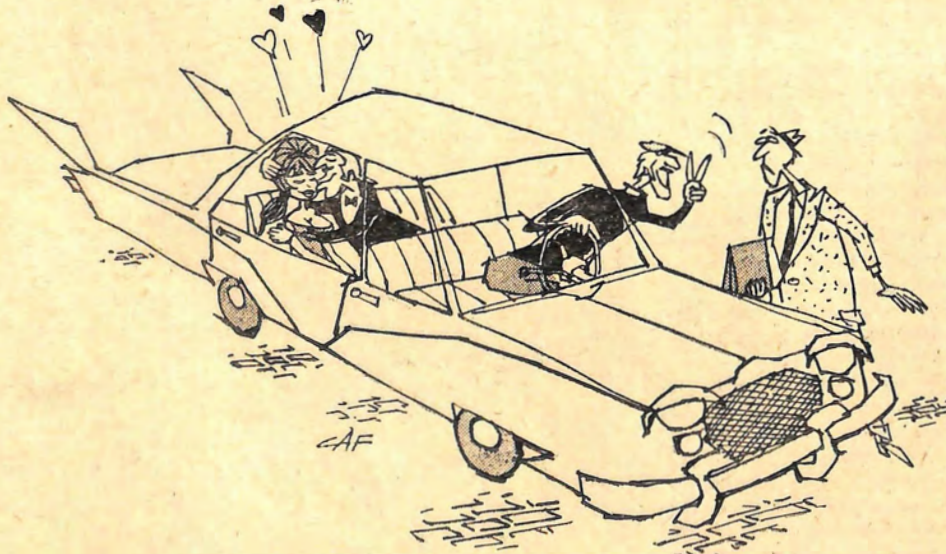
— Oğlum, demirgıratın bu yana, iki sefer af çıktı, duymadın mı?

— Vallaha bilemem.. Ben sonradan yimlin ittim.. Melmekete viresiye olarak hizmet idemem.. Peşin para hizmet iderim.

Şaban Mumcu söze karıştı:

— Cenâbı Allahın bi gurnazı sen çıktın değil mi?.. Parayı sıftah alıyonuz, gamyon köyün köşesinden dolanmıcek, patır patır atlayıp gacıyonuz.. Öbür kez af mitingine gıderkene, meydana dolanıp durunce, bi de baktık, gamyon bomboş.. Tek adam galmamış içinde.. Helbette galmaz.. Peşin para viridik çünkü. Yok oğlum, sen bu açık gözünün bizi gandırman.. Dönüşte alın parını..

«Dolmuşlar tek, çift usulü çalışacak.» (Gazeteler)

— Bugün çift usulü çalışıyoruz beyabi!..

Muhtar da kızmıştı:

— Hadi çık dışarı, dedi, fazla konuşma.. Ramizi yolla burya çabuk. Salim boynunu büküp çıktı, Ramiz girdi. Şaban sordu:

— Adını söyle..

— Ramiz Gurtaran..

— Edalet Partisine candan bağlı mısın?..

— Şaban ağbey, bize ağşem esas Edalet Partisi dimediler de «Gündeliyinen mitinge giden mi?» deyil habar ittiler..

— O başga.. Emme, Edaletten yana değil mısın?..

— Ben Alican'dan yanayım..

— Niye ondan yanasın?..

— Ratyoda konuşurkene sesi daha yanık..

— Öyleyse, niye geldin burya len?..

— Yümiye oluncek, niye gelmiyeyim?..

İlçe Başkanı işe karıştı. Şaban'a dönüp:

— Gelsin oğlum, gelsin, dedi.. Gümüşpala'ya, Alican'a niye bakalım? Biz galabalığa bakarız.. Gelsin..

Ramiz'e döndü:

— Üzülmeye oğlum.. Gaydını yaptır, gamyona gir..

O çıktı, öteki girdi.

— Adın ne ki?..

— Süllüman Mihçil..

Başka biri..

— Adın ne?..

— Tefik Gündoğdu..

Yazışma, görüşme epi sürdü. 36 kişi kaydını yaptırmıştı. Hepsini bitikten sonra İlçe Başkanı Salih Akçilek, dışarı çıktı. Ötekiler de arkasından yürüdüler. Başkan, dışarıda toplananlara seslendi:

— Argadaşlar!.. Büyük gavak ağacının dibine hele bi dizilin bakalım. Şincik, gamyonların hareket iderek, sevgili Başkanımız Gümüşpala'nın pilâv mitingine gitcez.. Geçin şu yana.. Beni diyneyin şincik.. Hadi Süllüman mızımızlanma.. Sen de geç gırdışım.. Dizilin şöyle.. Hah böyle.. Bektaş!.. Sen hasa gec.. Güleşinizi burya virin.. Gettiğimiz yerde büyük adamlar olcek.. Onlar nutuk beyanatını virirkene, Yaşşşaaa deyil bağırımıya gıdiyoz hepten.. Bu elimi görüyünüz mu?.. Ben bu elimi havaya galdırıncek yaşsa devil bağırırınız.. Elimi aşşa indirincek yuuuuuh deyil bağırın.. Pilâv lâfı oluncek, yukarı, plân lâfı oluncek aşşa.. Ağnayonuz mu?..

Bir kaç ses geldi kalabalıktan:

— Ağnadık, ağnadık..

— Hadi bi deneyelim şincik..

— Deneyelim ağa..

— Diyneyin.. Argadaşlar.. Cıgaraya ve rakıya zam yaparak plân deyil bizi aldatmalarına göz yummak olmaz.. Biz plânsız doğduk, plânsız ölcez.

Hepsi bir ağızdan bağırıldı:

— Yaşşşaaaa!..

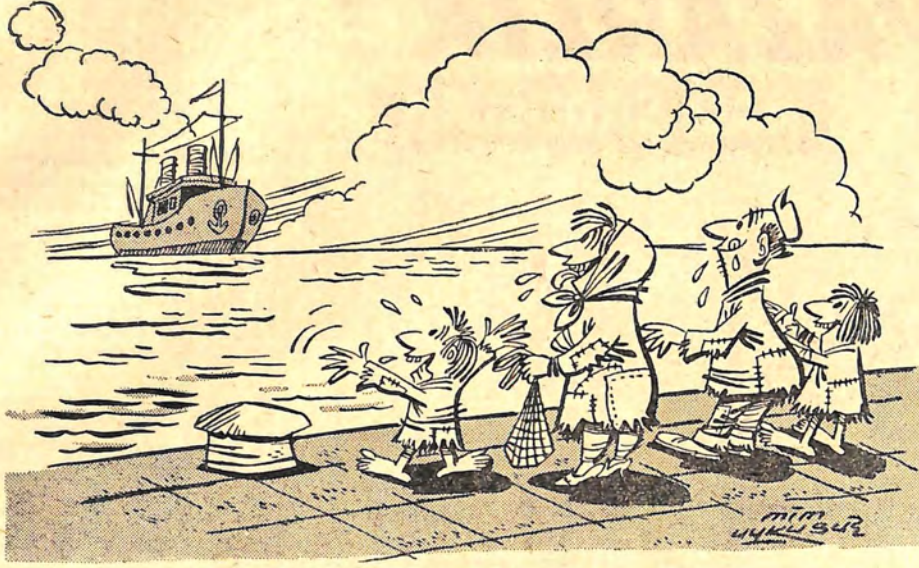
— Biz pilânman değil, pilâvınan yaşamak isteriz..

— Yuuuuuuh!..

— Ne yuhu lan?.. Pilâv diyom pilâv..

— Dayı, elin aşşadaydı..

Amerika'dan 161 milyon dolarlık yiyecek maddesi alınıyor. (Gazeteler)

— Şükür kavuşturana!..

— Apışım gaşındı da. ondan kel-
li elim aşşadaydı. İçerime bi pire
girdi besbelli..

— Gusuga kalma dayı.. Mitingde
gonuşurkene Gümüşpala'nın da apı-
şı gaşınırsa nıtez?..

— Onların dokunulmazlığı vardır.
Esas büyük adamların apışı gaşın-
maz..

— Niresi gaşınır dayı?..

— Bak Ömer, itlik idiyon.. Milli
menfaatlere aykırı konuşuyon. Fe-
na oluruz sonram..

— Hani ağam, bi yağışlık yap-
mamıya sordum. Gusura bakma..

— Orya, burya bakmak yok.. Sırf
elime bakarsınız.. Elim yukardaysa
yaşşaaa dırsınız, aşşadaysa yuuuh
dırsınız.. Ağnadınız mı?..

— Ağnadık..

— Hadi yürüyün şincik gamyona..
Sizl adam idemedik bi türlü.. Esas
bu melineketin efendisi sizsiniz u-
lan.. Hadi yürüyün gamyona.. Marş
Maaarş..

Adnan VELİ

Cövecek'in böylelerini!

SAMSUN'dan biri... Adı Adil Ak-
tanmış. Bir dilekçe ile Meclis di-
lekçe komisyonuna baş vurmuş.

Allah aşkınıza, niçin bu adam Mec-
lise dilekçe vermiştir, aklınıza neler
gellersi sıralayınız: Bir haksızlığa
uğramıştır, hakkı verilmemiştir, bir
iş süruncemede kalmıştır, şu olmuş-
tur, bu olmuştur... Hayır, gazetede
okumadınızsa, imkânı yok, adamın
derdini bilemezsiniz. Yurddaşın der-
di ne imiş biliyor musunuz, Cemal
Gürsel'in mareşal olması. Meclise,
Gürsel'in mareşal olmasını teklif e-
diyormuş.

Meclis, yurddaşların teker teker
tekliflerini kanunlaştıracak olsa,
böylelerinin dövülmesi için dilekçe
komisyonuna bir müracaatta da ben
bulunurdum.

Yatıracaksın sayın yurddaşımızı
sopanın altına, basacaksın köteği:

— Gürsel'i mareşallığe terfi ettir-
mek sana mı kaldı? Ha?

Vur ha, vurr..

— Gürsel mareşal olmuş, olma-
mış, sana ne? Dardi sana mı düştü?

Vur ha, vur!..

— Senin başka derdin yok mu?

Her işini bitirdin kotardan da şimdi

Gürsel'i mi terfi ettireceksin?..

Vur ha, vur!..

— Bre sen zat işleri başkanı mı-
sın?.. Sen kendi işine baksana..

Vur ha, vur!..

— Biz bu dalkavukluktan, kurnaz-

lıktan, göze girme huyundan ne za-

nan vazgeçeceğiz?..

Vur ha, vur!..

Ben dayağa düşmanım, insan dö-
vülmez. Ama, bu dayak düşmanla-
rını, böylelerini cöveceksin, hem de
eşek sudan gelene kadar..

Rengi fıstıkî

A MERİKALILAR Türkiye'ye de,
Hindiyeye de «Turkey» diyorlar.
Bir Amerikalı «I love Turkey» di-
yor, ya da «Ben Türkiye'yi seviyo-
rum» diyor.

Amerikalıların Turkey dediği Hin-
diye, İranlılar bukailemun diyorlar.
Bizim bukailemun dediğimiz hayva-
na da İranlılar ne diyorlarmış, bilir
mişiniz: Makyavel sıfat..

Renkten renge girer, daha doğru-
su her boyaya boyanır anlamına
«Makyavel sıfat» benim çok hoş-
ma gidiyor.

Bizim C.H.P. de bukailemun, öbür
adı ile Makyavel sıfat denilen yarı-
tık gibidir; kan kırmızıdan fıstıkıye
kadar her boyaya boyanır.

Yeni haberi duyduğunuz mu? Duy-
madınızsa benden duyun: C.H.P. o-
lağanüstü bir kongrede programını
değiştirecek, sosyal adaletli bir
program yapacakmış. Yapar bu
Halk Partisi... İçinde bulunduğu ka-
bın biçimini alır dedikleri su ve
sıvı değil, C.H.P. dir; bulunduğu
zamanın ölçüsünü, bulunduğu kabın
biçimini alır ve bulunduğu çevrenin
rengine girer.

Hani «Benim programım şudur;
ben işte böyleyim!» demez. Tasta-
mam olmasa bile, kenarından kıyı-
sından olsun iktidarı elinden bırak-
mamak için her kılığa girer; bir za-
manlar sosyal adaletin baş düşma-
nı mıydı, bugün sosyal adaletin ta
kendisi olur.

Çok yazıldı ama, bir daha yaza-
yım; eski C.H.P. iktidarının Ankara
valisi merhum Nevzat Tandoğan,
bir arkadaşının oğlu olan bir gence
kızması da bir sebepten:

— Size ne oluyor, diye bağırırsı,
sizler de kim oluyorsunuz? Memle-
ketin yüksek menfaatleri sosyalist
olmayı gerektirirse, onu da biz olu-
ruz.

C.H.P' yi en iyi anlatan söz işte
budur. Bence, C.H.P. nin programı
tek cümlede özetlenebilir:

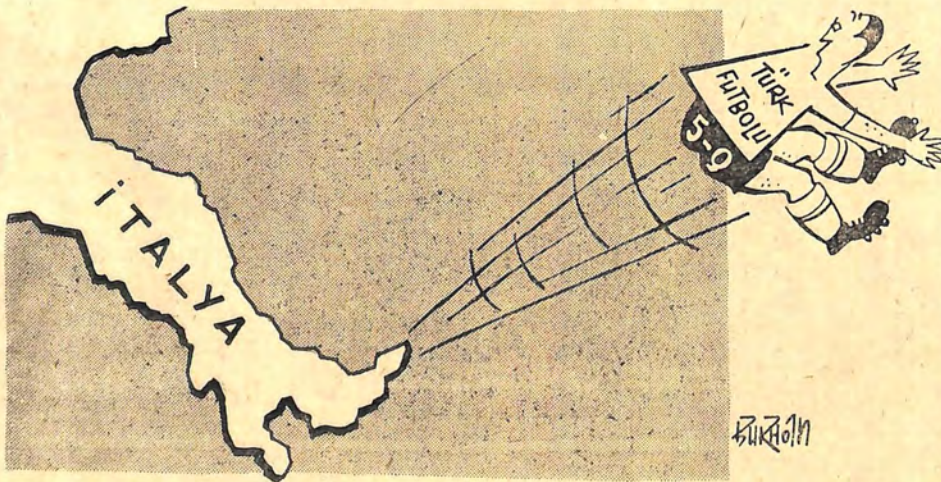
«Ne olmak gerekirse onu oluruz!»

İranlıların bukailemuna verdikleri
ad ne güzel: Makyavel sıfat..

C.H.P. ye bir de parti marşı tek-
lif ediyorum:

Sakin sanma biz yandık,
Her boyaya boyandık..
Sosyal adalet çıktı,
Fıstıkıye dayandık!..

İtalya'da yine hezimete uğradık. (Gazeteler)

YAZISIZ

Aziz NESİN

5

ŞU dünyada en çok tiksindiğim şeylerden birisi de pazarlıktır... İster devletler, ister şirketler, ister satıcılarla alıcılar arasında geçsin, her pazarlıkta, insanlara gerçek insanlıklarından ağır bir fira verdiren bir adilik, bir küçüklük, bir çirkinlik yok mudur?

«— Bu kaç?

«— 295 lira otuz beş kuruşa efendim...

«— Çok pahalı...

«— Aman efendim demeyin... İşler durgun gittiği için biz bunu size sermayesine veriyoruz...

«Malumu âltniz, piyasa para yok. Kimse alış veriş etmiyor... Biz de birikmiş malları sermayesine satıp vaziyeti idare etmeye çalışıyoruz!..»

Adam, öyle nâzik, öyle ciddi, öyle ağırlıklı konuşur ki, siz, pazarlık konusunda bir sürü acıklı tecrübeye sahip olmasanız, şiddetle merhamete gelip:

«— 195 lira otuzbeş kuruş mu demiştiniz? Alın size üçyüz lira!..» deyip pazarlığı bitirirsiniz.

Fakat biraz tecrübeniz varsa, ki, bu konuda biraz tecrübeli olmayan vatandaş kalmamıştır sanırım - sorarsınız:

«— Biraz daha aşağı olmaz mı?

«— Peki efendim. Haydi size otuzbeş kuruş ikram edelim: 295 lira olsun...

«— Çok...

«— 290?

«— Çok dedim...

«— Haydi 280... Sardırıyorum...

«— Dur, sardırma: Ben daha kazıklanmadım...

«— Eştâfurullah bey efendiciğim. O ne demek? Biz sizi müşteri kazanmak istiyoruz. Biz bir alış verişte ziyan etmek de olur: Yeter ki gönüller kırılmasın!..»

Vay canına... Ne şiirli lâflar bunlar?

Mübarek yer sanki tuhafiyec pazarı değil, gönül pazarı...

Tecrübeniz olmasa yandınız: Sizi kazıklayacak olan adamdan üstelik bir de özür dileyeceksiniz!

Fakat - bayanlar kadar değilse bile - siz de ister istemez az çok

PAZARLIK!

NACI SADULLAH

tecrübe sahibi olmuş bulunduğunuz için, dayatıyorsunuz:

«— Çok!..»

Bu sefer o, atabileceği kazığın boyunu kestirebilmek için, sizin tahammül ölçünüzü kolaçanlıyor:

«— Peki, siz ne emrediyorsunuz?

«— Ben, ikiyüz liradan iki kuruş fazla vermem!..»

«— Aman efendim... 295 lira nerde, 200 lira nerde?

«Şayet ciddi alıcı iseniz, ben size son fiat 260 dan bırakayım...

«— Vallaha ben 200 dedim... Fazla veremem.

«— 250 de de almaz mısınız?

«— 200 dedim...

«— Ben size bunu 230 dan vereceğim ama, emin olun yüzde yüz ziyan edeceğim...

«— Ben ikiyüz dedim... Hem kal-sın artık: Ben kimseyi ziyana sokarak alışveriş etmek istemem !

«— Çok şakacıyız. Çok sevdim sizi... Buyurun, vereceğim size iki yüzden bu parçayı!..»

Siz:

«— İstemem!» deyip yürüyorsunuz... Adam, peşinizden koşuyor:

«— Buyurun... İkiyüz...

«— İstemem artık...

«Zaten sermayesinin 295 lira otuz beş kuruş olduğunu söylediğiniz bir kumaşı bana 200 liraya bıraktığınıza göre, ya o malda bir bozukluk vardır, ya bu işte bir başka dalavere dönüyor demektir.. İstemem...

«— Aman efendim... Malda bir bozukluk yok... İşte bir dalâvere yok... Şu var ki, ben sizi geçende buraya gelmiş bir hacıyağa benzetmişim...

«— Beni ha?

«— Olmaz mı efendim? İnsan insana benzemez mi efendim?

«— Demek hacıyağ olsam, beni kazıklayacaksın, öyle mi?

«— Kazıklayıyordum ama, biraz pahalı satacaktım efendim... Çünkü onlar, malı kendilerine alırken bile ucuzluktan hoşlanmazlar efendim...

«— Her neyse... Ben bu işten vazgeçtim: Senden artık şüphelendim çünkü...

«— Size 190 dan bırakayım bey efendi...

«— İstemem...

«— 180...

«— İstemem dedim ya...

Ve siz yürüyorsunuz, o ise neredyse yanınıza sarılacak:

«— 170 den buyurun!..

Siz dönüyorsunuz:

«— Peki, diyorsunuz, madem ki o kadar ısrar ediyorsun, o kumaşı alacağım. Fakat bir şartım var: Vereceğim fiatı kabul ettikten sonra, bana, sinirlerimi bozacak hiç bir lâf etmeyeceksin...

«— Buyurun beyefendiciğim...»

«— 150 liraya sar!»

O, sermayesinin 295 lira otuzbeş

kuruş olduğunu söylediği kumaşı 150 liradan paketlerken:

«— Bereket versin beyefendi!» diyecek...

Ve böyle olunca siz yolda, kolumuzda taşıdığınız kumaşın, sırtınızdan evvel içinizde solup pörsüdüğü nü hissedeceksiniz...

Zira, insanoğlunun şu dünyada katlandığı ıstırapların en ağırı aldatılmaktır:

Sevgiden, tuhafiyec mağazasındaki pazarlığa kadar!

★

Bilmem sizlere, tââ çocukluğum dan beri sevmediğim bu pazarlıktan beni en çok tiksindirmiş bir hâtıra-cıyı dinlemeğe tahammülünüz var mı?

Bir gün evimin cadde üzerindeki balkonunda oturuyorum.

Hanım, oldukça uzaktaki mutfaktan sesleniyor:

«— Sebzeci geçerse çevir de domates alalım!»

Biraz sonra, cılız eşeğinin iki koca küfesi sebzelerle yüklü palabıyk bir seyyar satıcıyı durduruyorum:

«— Domates var mı?

«— Var bey!

«— Kaç?

«— 140 kuruşa!

Bu, 1947 yılının 140 kuruşu!

İçeriye sesleniyorum:

«— Hanım... Domatesci geldi...

Kilosu 140 kuruş diyor. Ne dersin?

«— 140 kuruş mu? Ayol delirmiş mi o? İstemez...

Ben seyyar manava pencereden elgilik ediyorum:

«— İstememiş...

«— Neden bey? Pahalı mı geldi?

«— Bilmem... İstemiyorlar...

«— Peki, ablam ne veriyor?»

Ben içeriye ablasının ne verdiğini soruyorum.

İçerden cevap:

«— Altmış kuruşa verirse versin!.. Doğrusu, ben bu fiatı seyyar manava bildiremedim.

Ve gidip hanıma:

«— Canım, dedim, domates almayacaksak, almalıyım... Ama şimdi 140 kuruş isteyen adama 60 kuruş

Turistler için helâli otobüsler getirilecek. (Gazeteler)

YAZISIZ

verilir mi? Şuna hiç olmazsa 120 diyelim!..»

Hanım kaşlarını çatı:

«— Zaten kabahat sende değil, seni bu işe karıştırandan... Ben 60 kuruş diyorum: verirse versin, vermezse defolup gitsin!..»

Ben balkon penceresinden altmış kuruşu seyyar manava mecburen tebliğ ederken, emin olun, âdeta pek ayıp bir iş görüyormuşum gibi, utançımdan terler içinde kalmıştım.

Fakat evvelâ:

«— Altmış kuruşa domates mi olurmuş? Gökten yağmıyor, topraktan bitiyor bu mübarek!» diyerek uzaklaşan o palabıyk seyyar manav, gidegele:

«— Yüzyirmiye bırakayım...

«— Doksan beşe son fiat...

«— Haydi getirin kabınızı: Yetmiş beşten vereceğim!» şeklindeki bütün tekliflerinin mutfaktan ısrarla reddedilmesi üzerine, domatesi 60 kuruştan teslim etmeye fitolmaz mı?

İşte o zaman benim pek fena halde tepem attı:

«— Beş kilo domates tart, dedim. Fakat dört kilosu iyilerinden, bir kilosu da çürüklerinden olsun!

«— Baş üstüne ağbey!..»

O domatesleri tartarken, gittim: mutfaktan biri büyük, öteki küçük iki kap aldım:

Büyük kaba domateslerin sağlamlarını, küçüğüne de çürüklerini doldurtup içeriye girdim.

Büyük kabı hole bırakıp kapıyı kapıyarak küçüğünü alıp üst kata çıktım.

Balkondan önce paralarını attıktan sonra, yanımdaki çürük domates kabını, ahmak kafasına tam isabetle boca ediverdim...

Neye uğaadıgını şaşırان pazarlık dolandırıcısı, palabıyklarından çürük domates parçaları sarkarak, hırslanmış yumrukları ile temizlediği hırsız gözlerini öfkeyle bana kaldırdı:

«— Ne oluyor?..»

Ben bir suçluya cezasını vermiş olmanın huzuru içinde gülümsedim: «— Ne olacak a palabıyk? Kilosu altmış kuruşa kadar düştüğüne göre, demek ki, domates gökten yağıyor olacak!..»

★

Fakat bizim hanım bu olayı koz olarak kullandı:

O akşam sofrada domates meselesini dile dolayarak bana uzun bir konferans verdi.

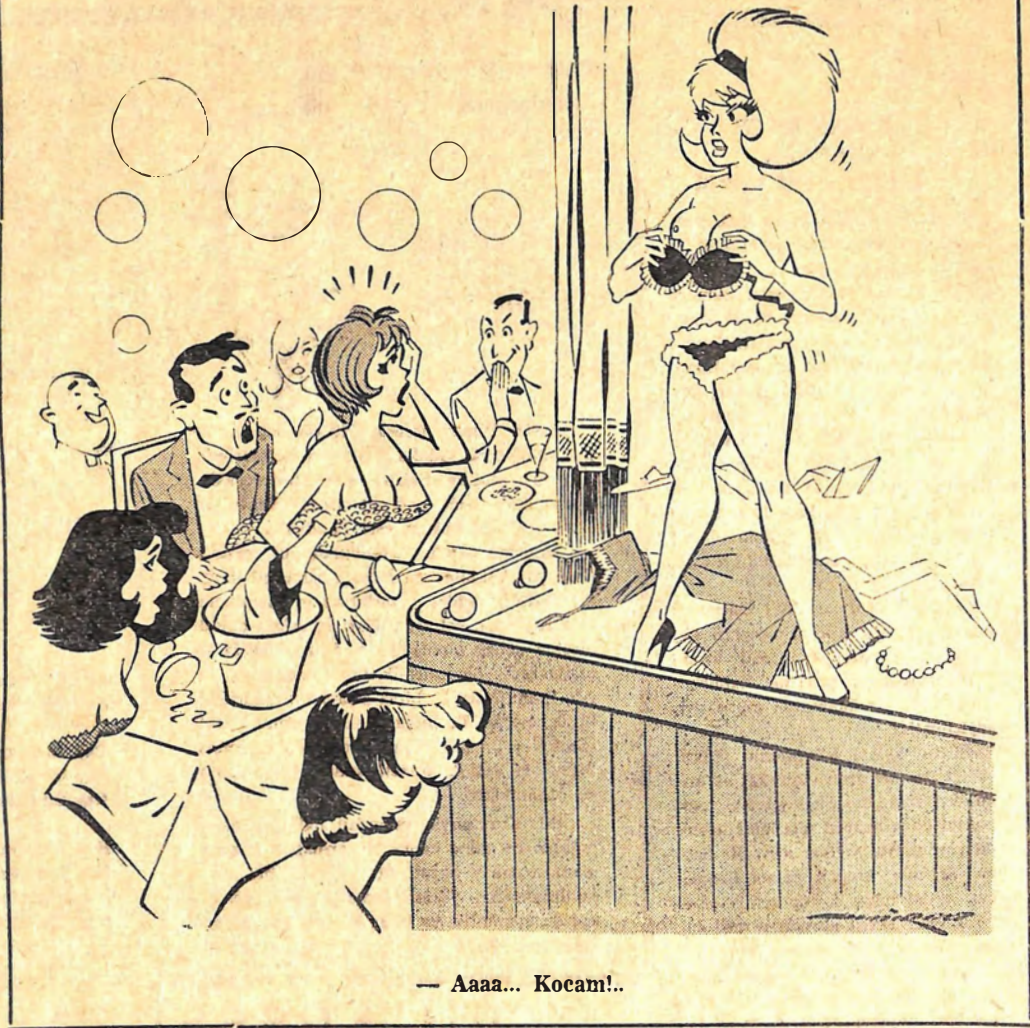
O gece sabaha kadar pazarlık rüyaları, gördüm: Güya devlet, tiren, uçak, vapur biletlerinin de pazarlıkla satılması kararını vermişti.

Palabıyk domotesci gişe memuru olmuş, benden İstanbul - Ankara bileti için 2000 lira istiyor, ve ben bunu çok bulunca:

«— Sen bilirsin, işine gelmiyorsa, buyur, yayan git!» diye sırtıyordu.

Ertesi akşam, sık sık öteberi aldığım manav Mehmed'in dükkânı

Bir gece kulübünde kadınlaşmış erkekler gösteri yapıyor. (Gazeteler)

önünden, âdeta bir alacaklıdan kaçır gibi gizlice geçtim.

Fakat ondan sonra evime giderken, içimden bir ses kulağıma:

«— Pazarlık korkağı, diyordu... Sen, komik bir kazanç makinesi oldun artık... Bundan böyle parayı sadece kazanacak, fakat onu harcamak zevkini tadamayacaksın...

«Sonra, sorarım sana: Yarın manav Mehmet durumunu öğrenince sana: «Kılıbık» demiyecek mi?»

Ben bu sefer de sabaha kadar, hem kendime kılıbık dedirtmemenin, hem de hanım tarafından:

«— Pazarlık sanatını beceremeyen adam!»

Diye damgalanmaktan korunabilmenin çarelerini düşündüm. Ve buldum:

Parama kıyacak, fakat erkeklik gururumu çarşıda da, evimde de koruyacaktım!

Ertesi akşam, manav Mehmed'in dükkânına bu kararla girerek, göğsümü gere gere sordum:

«— Şu portakallar kaç?»

O evvelâ:

«— Seksen kuruş!» dedi. Ve sonra, her zaman yaptığı gibi ilâve etti:

«— Ama sana yetmiş beşten verelim!..»

«— Peki, seç yirmi tane!»

Evde hanım portakalları kaçtan aldığını sorunca:

«— Altmış beş kuruştan!..» dedim. Fakat o içerden, benim aldıklarımdan çok daha iyilerini getirip:

«— Bak, ben bunları altmış kuruştan aldım!..»

Demez mi?

Gerçi o akşam, ondan son bu konuda, o da, ben de başka hiç bir şey konuşmadık ama, ben kararımı verdim: Hanıma bir daha mat olmaktan kurtulmak için, çarşıda yediğim kazıktan, yaptığım tenzilâtı, evde, hükümet zamları mikyasınca artıracaktım!

Ertesi akşam, kilosuna dört lira ödediğim elmayı, iki liradan aldığımı söyledim: fakat yine altta kaldım: zira hanım, kilosunu yüzyetmiş kuruştan aldığını söyleyerek, daha iyilerini getirip gösterdi!

O anda duyduğum hırs, beni sabaha kadar uyutmamıştı.

Bu öfkeyle ertesi akşam eve iki kilo muzla, üç kilo Ankara armudu götürdüm.

Hanım bermutat sordu:

«— Ama sana yetmiş beşten verelim!..»

«— Peki, seç yirmi tane!»

«— Bak, ben bunları altmış kuruştan aldım!..»

Hanım bermutat sordu:

«— Kaçtan aldın bunları?..»

Ben gayet ciddiyetle cevap verdim:

«— Vallaha bilmiyorum. Zira manav Mehmet, kendisinden beş seneden fazla alış şerîş eden müşterilerinden meyve parası almamaya karar vermiş!»

Hanım - bana o kadar ırandığı halde - yüzüme ilk defa şüpheyle bakarak:

«— Deme?..» dedi.

Ben, ciddiyetimi hiç bozmadan ilâve ettim:

«— Evet... almadı... O kadar ısrar ettiğimi halde para almadı...

«— Öyleyse batır o biçare!..»

Ben, bu son söze hiç bir cevap vermedim.

Ama içimden:

«— Batmaz, dedim, hiç benim gibiler varken, batır mı?..»

Geçen gün yine bizim hanımdan duydum: Manav Mehmet, yıllardır çalıştığı dükkânı, üstündeki yedi kat apartmanla beraber satın almış!.. Bunu anlatırken:

«— Görüyor musun diyordu, iyi kalbliğin mükâfatı... Allah gönlüne göre verdi adamcağızın!»

Naci Sadullah DANİŞ

Haberler:

EDİP CANSEVER BEKLENEN KONFERANSINI VERDİ

Şair ve antikacı Edip Cansever, haftalardır sanat çevrelerinde dedikodusu yapılan «Şiir ve Lâkerda» konulu konferansını geçen oumar-tesi saat 17 den sabaha kadar Spor ve Sergi Sarayında vermiştir. Kendi-ne sazlarıyla refakat edenler İlhan Berk, Turgut Uyar, Ece Ayhan, Ce-mal Süreyya ve Yorgo Bacanos.

Halk sabahın erken saatlerinden itibaren Spor ve Sergi Sarayı önün-de kuyruk yapmış ve bu arada beş-on cam ve bir kaç kapı kırılmıştır. Spor ve Sergi Sarayı önünde Lâker-da ve Kokoreççi satıcılarının iyi iş yaptığı görülmüştür.

Tam saat 17.01 de Edip Cansever yanında seçkin saz arkadaşları ol-duğu halde kürsiye çıkarak kade-hini lakerdacılar şerefine kaldırıp, Şattaraban makamında şu sözleri söylemiştir:

«Şiirin bilinci lakerdanın bilinç-sizliği ile ters orantıda fakat eş an-lamdır. Örneğin; Shakespeare yete-neksel ve erdemsel niteliğini laker-da yordamıyla sağlamıştır. Bir baş-ka deyimle Aragon ya da Kaygu-suz Apdal onun çağına ermiş ol-salardı, usun etkisi altında şiirleri da-ha lakerdasal bir anlam kapsardı. Lakerdayı bilmeyenler yırdan anla-mıyanlardır. Kahrolsun anti-laker-dacılar. Yaşasın Memed Fuad ve Kukureççi Behçet.»

Salon alkıştan yıkılmış, bunun üzerine umumî yerleri tahrip su-çundan ve halkı galeyana getirmek-ten dolayı Edip Cansever hakkında tatbikata geçilmiştir.

OKTAY RIFATIN HAYATI FİLME ALINIYOR

Sanat Sanat İçin film şirketi de-ğerli şairlerimizden Oktay Rıfat'ın hayatını filme almağa karar vermiş ve şairle 10.000 dolarlık bir mu-kavele imzalamıştır. Filmin senar-yosunu Melih Cevdet Anday yaza-cak ve şarkıları Zeki Müren beste-leyecektir.

Rejisör Hüsamettin Koptagel, der-gimle bir demec vererek: «Film için 8347 kadına ihtiyacımız vardır, Oktay Rıfat'ı seven şiir sever ka-dınlarımız arasında bir yarışma dü-zenleyerek gerekli kadın artistleri onlar arasından seçeceğiz. Çevirece-gimiz film 30.000.000 dolara ve 300 aile reisinin intiharına mal olacakt-ır. Oktay beyi filmde Ahmet Tarık Tekçe canlandıracaktır. Filmin mev-lid sahnesi için de ünlü duahan-hafız Tahir Alangu'yu da angaje et-miş bulunuyoruz.»

Ozanlarımızı tanıyalım:

SALÂH BİRŞEY

Salâh Birşey nasılsa 1919 da doğdu, fa-kat ölmeyecek. Çünkü ebediyen kalplerimiz-de yaşıyacaktır. Salâh sen ölmeyeceksin. Sakın ölüp beni mahcup etme! (Bravo ve alkış sesleri). Doğum yeri Bandırma.

İzmir'de okudu, İstanbul'da da okudu. Edebiyat Fakültesinin Felsefe şubesini bitir-di. (Bütün çağdaş yazarlarımızın ayıplama-sına rağmen), Felsefe saçlarının erken dökül-mesine sebep olmuştur. Şu fânî dünyada sı-rasile biraz öğretmenlik, biraz revizörlük, bi-raz iş müfettişliği, biraz kitaplık müdürlüğü, biraz çevirgenlik, biraz da Dil Kurumu Yönet-menliği yapmıştır. Son zamanlarda evlenmiş, biraz da evlilik nimetlerinden yararlanma-ya başlamıştır.

Dil Kurumuyla yakından ilgili olmasına rağmen bu güne kadar bir armağan kazan-a-maması sanat hayatında aleyhine bir puan sayılmaktadır. Şiirleri biraz hicve kaçır, bi-raz da romantik ve biraz antipatiktir. Kana-atkâr bir insan olduğundan her şeyin bi-

razıyla yetinmiş ve çeyrek yüzyılda biraz şair olabilmıştır. Biraz paracığı, biraz saç-ı ve biraz da zevki vardır. Biraz kültürü ve biraz espirisi olduğu da söylenir. Biraz Türkçe, biraz Fransızca bilmesi de caba!

Hiç bir yerde uzun zaman barınamamış, kimseye yaranamamıştır. (Görüyorsunuz işte: bendenize bile!) Rakik bir kalbi, dakik bir cüzdanı vardır. Yarattığı küçük dağların a-dedi belli değildir. Çoğu zaman burnu ha-vada gezer, bu yüzden önüne bakmayıp kaç defa duvara toslamıştır.

Vatansever, sanatsever, servetsever, içki-sever olarak bilinir. Sanat aşkı yüzünden Ankarada sık sık Sanatseverler Kulübüne giderek fotoğrafçılara poz verir.

Basılmış eserleri: Güya Dışleri, Hacivatın Yarısı, Yasef, Tükürükname, Şiirin Halkala-rı, Dünlük, Sen Beni Şâp, Üç Köşeli Dörtken, Ayrıca bir çok çeviri ve devirileri vardır. A-şağıya 'İlâhî bir şiirini vallâhî billâhî hiç de-ğiştirmeden ahyorum:

KÖCEKÇE

Bay Dümbürdeyli ünlü bir şair
Bay Dümbürbeyli'yi yermektedir
Bay Dümbürbeyli başka bir şair
Bay Dümbürbeyli'ye burun kıvrırmaktadır
Bay Dümbürbeyli şairlerden bir oturaklısı
Bay Dümbürbeyli'yi bay Dümbürbeyli'yi
küçümsemektedir
Bay Dümbürbeyli bir diğer oturaklı şair
Bay Dümbürbeyli'den iğrenmektedir
Bay Dümbürbeyli bay Dümbürbeyli
Bay Dümbürbeyli'ye de bay Dümbürbeyli'ye
de sövmektedir

DİL KÖŞESİ

ÖNEM

ÖNEM : Arı Türkçede «ehemmiyet» karşılığı.

Ürettiğimiz kelimeler :

BENEM : Menfaat

DENEM : Tecrübe

ÜNEM : Feryad

SİNEM : Melce

NİNEM : Öldü. Allah rahmet ey-lesin!

PÜSKÜRGEÇ

PÜSKÜRGEÇ : Pülverizatör karşı-lığı. Ürettiğimiz kelimeler :

ÖKSÜRGEÇ : Alenen öpüşme

TÜKÜRGEÇ : Bazı adamların yüzü

SÜMKÜRGEÇ : Mendil.

HÜNGÜRGEÇ : Gözyaşı

FİNGİRGEÇ : Hoppa

GÖRMÜK

GÖRMÜK : Tiyatro karşılığı.

Ürettiğimiz kelimeler :

SÜRMÜK : Ruj, dudak boyası

ÖRMÜK : Süveter

ZÜRMÜK : Züriyet

HÜRMÜK : Hüriyet

KOĞUŞTURMA

KOĞUŞTURMA : Takibat karşılığı.

Ürettiğimiz kelimeler :

BOĞUŞTURMA : Meydan kavgası.

SOĞUŞTURMA : Fitne, fesat, ara-açma.

BAGIŞTIRMA : Fidyeye necat

KIRIŞTIRMA : Flört

KARIŞTIRMA : Taharri

ÇELİŞME

ÇELİŞME : Tezad karşılığı.

Ürettiğimiz kelimeler :

BİLİŞME : Tahsil

DELİŞME : Akıl hastalığı

DELİŞMEN : Akıl doktoru

TEPİŞME : Parti kavgası

TEPİŞMEN : Partizan

DİLSİZ

TARİK DURSUN BOŞ DURMUYOR

Tanınmış hikâyeci, romancı, sena-rist, gazeteci, film eleştirmecisi, sa-bık şair, rejisör ve aile reisi Tarık Dursun K. Türk Dil Kurumu Arma-ğanını kazandıktan sonra kendini tamamen ilme ve filme vermiş bu-lunmaktadır.

Rejisörlüğü yaptığı «Aramıza Kan Girdi» filmi bu günlerde vizyona gi-recek olan Tarık Dursun bu film için aldığı bonoları kırdırmak ilze-re sanatsever ve hayırsever bir va-tandaş aramaktadır. Bilenlerin, insa-niyet namına haber vermeleri rica olunur.

Basın Balosundan :

Basına Taşlar !

Bu Yokuş

Bu yokuş var ya bu yokuş
Dikkat
İnişi de vardır.

Piyango

Her okuyucuya birer ev
Birer araba
Birer araba tekeri
Birer bardak su
Birer nane şekeri.

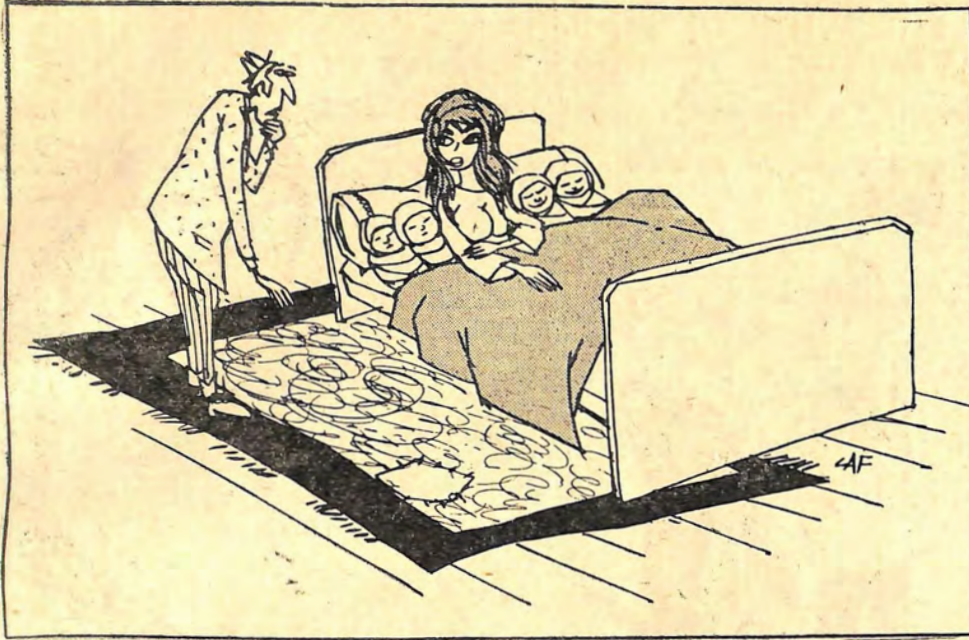
Dedi - kodu

Filânla feşmekân
Geçen gün falan yerde
Biliyor musunuz n'aptılar?
Ş'aptılar, ş'aptılar, ş'aptılar.

Spor Sayfası'ndan :

Millî Takımı bildiriyoruz :
Kaleci : Abuziddin
Bekler : Beytullah, Ayetullah.
Haflar : Nureddin, Şemseddin, Nec-meddin.
Santrfor : Nasrullah.
Sağık : Lütfullah.
Sağaçık : Abdullah.
NOT : Gazetemiz saçık olduğu için solilece solacığı yazmıyoruz. Kahrol-sun komünizm!

Ü. Y.

— Maşşallah karıcığım, sen de mi zam yaptın?

AKBABA RADYOSU

Alo!.. Alo!.. Burası Akbaba Radyo Yayın Postaları!.. «Yandım Allah» metre uzun dalgadan Ankara, «Dondum Allah» metre kısa dalgadan İstanbul radyosu!..

Sevgili dinleyiciler, aziz okuyucular!.. Şimdiye kadar sesini duymadığınız yepyeni bir solistle bu haftaki özel programımızı açıyoruz: İstanbul - çiçeği burnunda - taze Belediye Başkanı Necdet Uğur karşınızda!..

Necdet Uğur :

Çetin bir makama ağa yaptılar,
Bu havada güneş açar mı bilmem!
Yollar hörgüç olmuş, meydanlar harap,
Herkes bencileyin naçar mı, bilmem;

Bulunmaz aşkın çile çekmezi,
Sirkeye kattılar taze pekmezi.
Yarın seçim günü yeniden bizi,
Partiler birleşip seçer mi, bilmem!

Kiminin suyu yok, kimisi evsiz,
Maaş alır tümen tümen görevsiz,
Uçtu havagazi, ocak alevsiz,
Şehrin bu çilesi geçer mi, bilmem!..

Dolmuş söz dinlemez Tıkar yolları,
Yüz tonluk kamyonlar yıkar yolları,
Otobüs zinciri sıkır yolları,
İnsanlar kuş olup uçar mı, bilmem!

Programın ikinci solisti, «22 Şubat Gazinosu» ses yıldızlarından Talât Aydemir!.. Uzun süredenberi boğazını yağlamak için piyasadan çekilen bu taşkın ve coşkun yıldızımız, Alpaslan Türkeş'in özel yaveri Numan Esin'e ithafen son haftaların en popüler türküsünü okuyacak:

Talât Aydemir :

Ceviz oynamaya geldim odana:
«Liderin de bu mu?» derler adama,
Halk Partisi budak budak budana!

Amman amman olmuyor,
Eş eşini bulmuyor,
İhtilâlcı genç arslan,
Niye gönlün olmuyor?

Ceviz oynamaya geldim evine,
Eller duya uğrun uğrun sevine,
Hep beraber gidek insan avına!

Amman amman olmuyor,
Eş eşini bulmuyor,
İhtilâlcı genç arslan,
Niye gönlün olmuyor?

Şimdi de A.P. gazinosunun milletvekili yıldızlarından Ethem Kılıçoğlu, bir Orta Anadolu havasıyla Maliye Vekili Ferit Melene sesleniyor:

Ethem Kılıçoğlu :

Dolmamış başaktın, erken biçildin,
Yeni rakı gibi susuz içildin,
Mebus seçilmeden vekil seçildin,

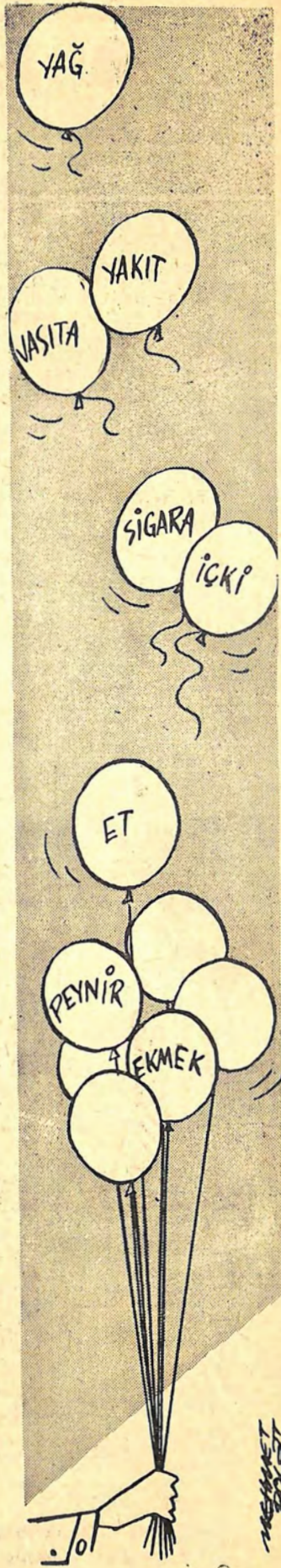
Doğu yollarında izin var Melen!
İçinde bir gizli sızın var Melen!

Kanatlı kapının demir sürgüsü,
Bakanlık masası «Rapor Sergisi»
Söyle bu ne biçim toprak vergisi?

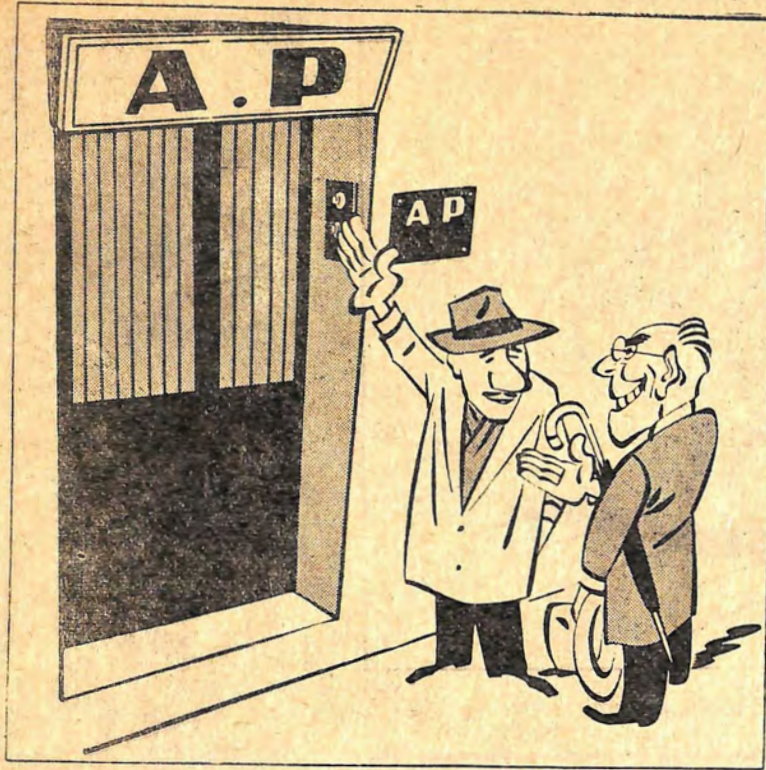
Gideni aratır her zaman gelen,
Aman sıkı otur, ayrılma Melen!

Kanatlı kapının şefil sunası,
Mosmor oldu gelinlerin kınası,
Meğer kalkınmanın «zam» mış anası!
Aşsız ocaklarda dumansın Melen!
Billâh yamanoglu yamansın Melen!

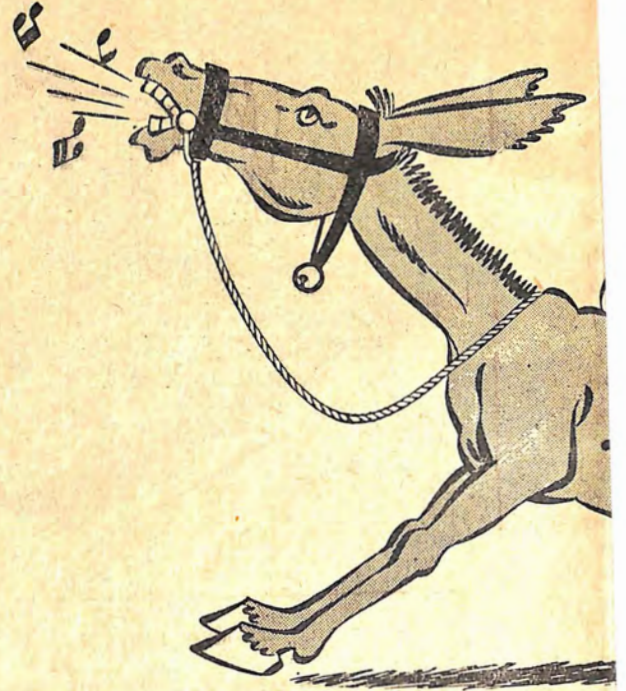
Sevgili dinleyiciler!.. Bu haftaki yayını-mızı burada kesiyoruz. Gelecek programda tekrar buluşmak umuduyla hepinize sağlıklar, mutluluklar!.. Hoşça kalın!..

İpini koparanlar!..

— Kuzum. ne demek bu A.P.?..
— A.P... Yâni adalet pilâvı!..

— Ben de palan istemem,

— Vazgeç şu nişan yüzüğünden... Gel, sana daha pahalı birşey alayım!..

ANKARA

Enayiylı atlatlık!...

Bir adam, büyüklerden birinin elini öpmek için görmek istemiş. Gerçek bu, hikâye değil... Yüz kere özel kalem müdürü tarafından muhterem emriyle atlatıldıktan sonra huzura kabul edilmiş. El bağlamış, saygı göstermiş, iltifat görmüş, sırtı sıvazlanmış. Odadan çıktıktan sonra, sayın büyük, kabulde hazır bulunan bir yakınına göz etmiş:

— «Enayiylı atlattık!..»

O kadar içimi acıtır ki bu hikâye!.. Bütün durumumuzun, bütün tutumumuzun, bütün karakterimizin bütün hayatımızın sembolü!..

Ömürlerimiz, birbirimizle atlatmakla, aldatmaca geçiyor.

Mektebin yatakhaneleri kül rengi battaniyeleriyle bir zından koğuşuna benliyordu. Bir tek göze, gö-

nüle gülümseyen meta' yoktu ortada. Bayan müdür, civcivlerini kaybetmiş kuluçka gibi dövünüyordu ortalarında:

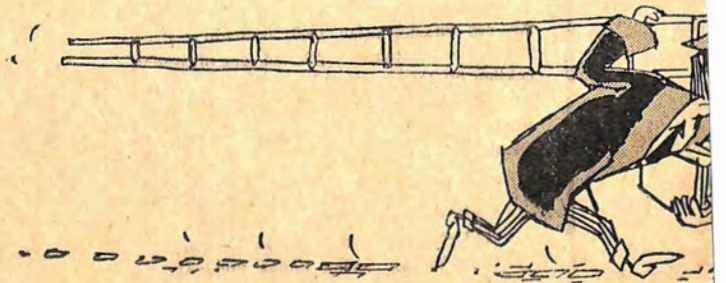
— «Hepiniz, kendi paranızla birer pike alıp yayacaksınız, ham'fendi mektebi ziyarete gelecek, ayıp olmasın!..»

Talebe, seneler senesi beyaz pikesiz yatmış, beyaz pikesiz kalkmıştı. Amma şimdi, mesele pikeli pikesiz olmak değil, ham'fendiylı atlatmak... Kuluçka müdür, amacına ulaşamadı. Kısacık, alajandark saçlı, derin derin, çocuksu çocuksu bakışlı, altın başlı bir kızcağız karşısına güneş mızrağı gibi dikilmişti.

— «Ben beş dakikalık gösteriş için pike almam. İsterse idare alsın!..»

Ve bu altın başlı mızrak kızın sayesinde, ilk defa, bir enayi atlatılmadı Türkiye'de!

Ankara'da bir profesör salon bulamadığı iç

YAZIS

oruz, pilâv istiyoruz» diye bağırıyorlar..

ilâv isterim!..

— İmanım aşık,
Pilâva kaşık!

M E K T U B U

Bastığımız... kereste!..

Evvelâ kereste vardı.
Onun üstünde tecrit tabakası.
Onun üstünde bilmem daha ne...
Onun üstünde Finlandiya'dan getirilmiş parke...

Kereste, Finlandiya'dan getirtilen döşemenin 80 santim altındaydı. En yüksek efsaftaydı. Budaksızdı. Sırf kereste uzmanı bir Polonyalı keresteye nezaret etmekteydi. Onun da bir muavini vardı. 2000 tondan ancak 200 ü istenilen özellikteydi ve kullanılıyordu.

Meclis yapısının döşemesinin altındaki kereste'den bahsediyorun. Polonyalı uzman muhakkak düşünmüştür: Üzerine bastığı keresteye bu kadar titiz davranan millet, üzerine basmadığına kimbilir nice

titiz olur. Nice ihtimamla seçer onu...

Heyhaaaaat!..

İnci...

Bir CHP'li, CHP keşnliğiyle iddia ediyordu: «Efendim, bu Gümüşpala, bu Bölükbaşı, bu Alican, gönülce tutmuyorlar Atatürkü!..»

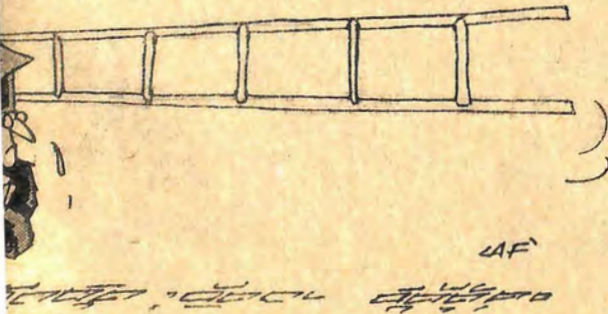
— «Nedeni şu! Hiç Atatürkün portresi altında çekilmiş resimlerini gördünüz mü?»

Babam güzel, iyi amma, gazetecilerin onları yakaladıkları anda, arkalarına biri gelip Atatürk portresi tutamaz ya...

İşin komik tarafı şu: Gümüşpala bunu ciddiye alıp Gazinin portresi dibinde bir iki resim çektiğini uygun görmüş... Çok yaşiyasın Pala Paşa!...

Nimet ARZIK

merdivenlerde ders verdi. (Gazeteler)

— Sen aşk hakkında ne bilirsin be anne?... Senin zamanında ne seks partileri vardı, ne spor arabaları!..

MADAM Jadelle'i geçen kış Paris'te tanıdım... Tanır tanımaz da son derece hoşlanmıştım ondan. Ne kadar kıbar, ne kadar ince duygulu, ne kadar hoş bir kadındı... Ama gerekti mi, hislerinden kurtulup, hakikatleri bütün çıplaklığı ile görebilen ciddi bir kadın da olabiliyordu.

Evlenmeğe niyetim vardı o sıra-

larda. Madam Jadelle'e kur yapmağa başladım. Üstelik duldu da Madam Jadelle... Dul oluşu da ayrı bir rahatlık veriyordu içime... Gittikçe daha çok bağlanıyordum ona. Ama bir yandan da, «Ya aşırı sevgim evlendikten sonra da devam ederse!..» diye düşünüyordum. Bir erkek karısını lüzumundan fazla sevmemeli dir bence... Sonra dizginleri kaptırır, bön bön dolaşır ortalarında.

Bir gün Madam Jadelle'i ziyarete gittim... O gün pek sık gıyınmıştım... Beyaz eldivenlerime kadar her şeyim tamamdı.

Onu görünce toy bir delikanlı gibi heyecanlanmıştım... Ama onun olgunluğu karşısında kendimi çabuk topladım ve:

— «Sizi sevmekle ne kadar mesut olduğumu bilemezsiniz...» diye söze başladım. «Öyle zannediyorum ki sayın madam, sevgimin samimiyetini anlayıp ismimi almayı kabul edeceklerdir.» dedim.

Madam Jadelle ise beni sükûnetle dinledikten sonra:

— «Bu fikir de aklınıza nereden geldi, dostum?..» diye gülerken cevap verdi. «Sizi sevip sevmediğimi henüz söyleyemem... Bunun için vakit daha çok erken. Kötü bir adam benzemiyorsunuz... Fakat karakter ve âdetleriniz de yakından görüp anlamam lâzım. Birbirlerini iyice tanımadan evlenenlerin hayatları ha hırgür içinde geçiyor, yahut da, bir zamanlar çılgınlar gibi se-

Guy de Maupassant'dan:

Pencere

ÇEVİREN:
Ergin Ortac

vişen bu çiftler biraz sonra düşman olup ayrılıyorlar. Ben de aynı hataya düşmemek için, evleneceğim kimseyi bütün açılarından incelemeye, iyice anlamaya karar verdim. Size bir teklifim var... Gelin, bu yazı Lauville'deki evimde beraber geçirelim. Böylece birbirimizi yakından tanımaya fırsat bulmuş oluruz.

Gülüyorsunuz!.. Gözlerinizden şeytani fikirleriniz okunuyor! Aşkınızın gibi düşünceleri reddederim... Bu tarz aşktan da nefret ederim. Kendimden emin olmasaydım size bu teklifi yapar mıydım acaba?.. Muhterem dostum bunu unutuyorlar herhalde!

Şimdi söyleyin, teklifimi kabul ediyor musunuz?

Saygıyla eğilip elini öptüm ve:
— «Ne zaman yola çıkıyoruz?» diye sordum.

— «Mayısın onunda... Kabul mu?»
— «Mennuniyetle...»

Bir ay sonra, Madam Jadelle'nin evine yerleşmiştim. Madam Jadelle, hakikaten bambaşka bir kadındı... Bütün gün beni tetkik ediyordu. Her sabah ata binip ormanda gezintiye çıkıyorduk. Bu gezintilerde bile beni bir an olsun gözünden kaçırmıyor, hareketlerimi, hattâ kafamın içindeki en gizli düşüncelerimi bile okumaya çalışıyordu. Ben ise karakterlerimizin uyusup uyusmayacağını düşünmüyordum, sadece çılgınlar gibi seviyordum onu. Halbuki, geceleri bile kontrol edildiğimin farkındaydım... Yatak odama çekildikten biraz sonra, yandaki odaya sessizce birinin geldiğini duydum. Bu, Madamın hususi hizmetçisi Cesarine'di... Madam Jadelle ne kadar esmerse Cesarine de aksine o kadar sarıydı... Üstelik hem çok güzel, hem de pek körpeydi.

Bir gün, bu kurnaz kıza odama çektim, eline yüz frank sıkıstırıp:

— «Yavrum,» dedim... «Senden fena bir şey istemiyordum, sadece hanımın bana tatbik ettiğini, ben de ona tatbik etmek istiyordum.»

Küçük kız şeytanca güldü... Ben devam ettim:

— «Herşeyden haberim var... Uyrurken, traş olurken, gıyınırken... Yani gece gündüz gözetlendiğimin farkındayım.»

Hizmetçi kız:

— «Doğrudur efendim...» deyip sustu. Ben devam ettim:

— «Sen şu yandaki odada yatıyorsun ve benim horlayıp horlamadığıma kadar en küçük hareketlerimi kontrol ediyorsun, öyle değil mi?»

Güzel kız gülmeye başladı, gülmesi bitince de önüne bakarak:

— «Doğrudur efendim...» deyip yine sustu.

— «Şimdi ne demek istediğimi anlıyorsun değil mi?.. Benim herşeyimi bilinsin, ben ise evleneceğim kadına ait hiçbir şey bilmeyeyim, bu doğru olur mu— Onu sevmekle çok meşrudum... Kalbinin de karakteri kadar temiz olduğuna eminim, fakat bilmek istediğim bazı başka şeyler de var...»

Bir an sustuğumu gören Cesarine, o zamana kadar elinde tuttuğu yüz frankı cebine indirdi. Bunu yapmakla, alışverişin son bulduğunu belirtmek istemişti herhalde. Ben ise hiç oralı olmadan:

— «Bana bak yavrum!..» diye tekrar söze başladım. «Biz erkekler, kadınların bazı özelliklerine çok önem veririz. Bunlar bir kadının cazibesine mâni olmayabilir, sadece bizim gözümüzde kıymetini değiştirir. Sana, muhterem hanımın aleyhinde konuşmüyordum... Gizli kapaklı hatalarından da bahsetmeni istemiyordum. Senden sadece, soracağım dört beş suale doğru cevap verme-

ni bekliyorum. Hergün Madam Jadelle'in gıyınip, soyunmasına yardım ettiğine göre, onu kendin gibi tanıman lâzım... Şimdi söyle bakayım, hanımın vücudu hakikaten gördüğün gibi dolgun mu?»

Şeytan kız hâlâ susuyordu...

— «Bana bak kızım!..» diye sabırla devam ettim... «Bazı kadınlar vardır ki, orasını burasını pamukla doldurur... Yani... Çocuklarını emzirdikleri yerleri... Yahut arka taraflarını... Falan filân! Senin hanımın da öteberisine böyle küçüçük panuk yastıklar sokuşturuyor mu?»

Cesarine utançtan önüne bakıyordu... Başını kaldırmadan cevap verdi:

— «Sormağa devam edin efendim... Suallerinizin hepsine birden cevap vereceğim.»

— «Peki yavrum, dinle beni öyleyse: Bazı kadınların bacakları biraz değişik olur... Kiminin diz kapakları birbirine sürter, kiminin ise köprü kemeri gibi kavışır olur. İkisi de pek güzeldir bunların!.. Öyle değil mi?.. Şimdi söyle bakayım, senin hanımın bacakları nasıl?»

Cevap alamayınca tekrar devam ettim:

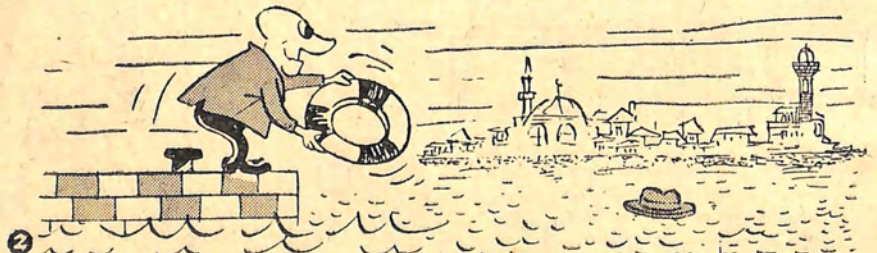
— «Bazı kadınların göğüsleri elma veya armut biçiminde, bazılarının ise ağaçtan düşen olgun bir meyva gibidir. Kiminin kolları kalın, belli ince olur, kiminin ise yukarı kısmı dolgun, alt kısmı kurudur. Bunların da kendine göre birer güzellikleri vardır tabii... Ama benim öğrenmek istediğim, senin hanımının bu bakımdan nasıl olduğu?.. Bana açıkça söylersen, seni yine memnun ederim.»

— «Mösyö» dedi... «Hanımının vücudu tıpa tıp benim vücuduma benzer... Sadece onun saçları siyah, benimki ise...» Fakat cümlesini bitirmeden uzaklaştı şeytan kız.

Ohhh!.. Yeniden hayata kavuşmuş gibiydim, ama kendimi de iyice mas-kara etmişim. Şu yaramaz ateş böceğine hiç unutamıyacağı bir ders vermiyordum.

Akşam yemeğinden sonra, gizlice Cesarine'in odasına girip beklemeye başladım. Biraz sonra da yaramaz kız, hanımının verdiği vazifeyi yapmak için odasına geldi. Beni görünce düşecek, bağırarak sandım. Ama çabucak teslim oluverdi.

Bu ders verme pek hoşuma gidiyordu doğrusu... İşe daha da derinden girişince Cesarine'in de hoşuna gitmeğe başladı. Şayet yaramaz kız

YAZISIZ

yalan söylemediyse, Madam Jadelle'in vücudu pek biçimli olmalıydı.

Cesarine, Norman ırkının bütün tipik özelliklerini üzerinde toplamıştı... Vücut yapısı dolgun olmakla beraber pek kıvrak, pek diri idi. Yalnız, bütün Norman ırkından gelenlerde olduğu gibi, Cesarine'in de inceliği, kibarlığı kıttı biraz. Bu özellik de herhalde IV Henry'den miras kalmıştı!

Hemen daha o kaşam Cesarine ile senli benli olmuştuk bile. Açık hikâyeler anlatmağa bayılıyordu... Saf olmakla beraber hareketlerinde son derece serbestti. Paris'te yaşasaydı muhakkak en meşhur koketlerden biri olurdu.

Bu tatlı macera beni âdeta değiştirmişti... Yumuşak huylu, söz dinleyen, sevimli bir insan olmuştum. Eskisi gibi sabırsız değildim, Madam Jadelle'in vereceği kararı sü-kûnetle bekleyebiliyordum artık. Bendeki bu değişikliği Madam Jadelle de derhal farketmiş, daha samimi davranmağa başlamıştı bana.

Dünyanın en mesut insanıydım... Günlerim, bir yandan aşık olduğum kadının benimle evlenmesini beklemekle, öte yandan da, hakikaten hoşuma giden güzel bir kızın kolları arasında geçiyordu.

Bir sabah erken uyanmıştım... Güneş henüz yeni doğuyordu. Böyle erken uyanmış günlerde, sabah sigaramı en üst kattaki terasta içmeyi âdet edinmiştim. O sabah da aynı niyetle glyinip odamdan çıktım. Herkesin bu saatte uykuda olacağı düşüncesiyle gürültü etmemeye çok dikkat ediyordum. Ayaklarımın ucuna basa basa tam merdiveni yarladığım anda, fevkalâde bir manzara ile karşılaştım: Yukarda, merdivenin nihayetinde, Cesarine eğilmiş, pencereden dışarısını seyrediyordu.

Cesarine'i tam olarak göremiyordum... Pencereden sarkmış olduğundan sadece aşağı yarısı görünüyordu. Aşağı yarısı kadar hoşuma giden yukarı yarısı ise, pencerenin dışında kalıyordu. Bu iki yarı arasında bir tereli yap deseler, doğrusu yapamazdım. Belki Madam Jadelle'de bunu yapabildim... Üst kısmını tercih ederdim onun

Beyaz tül geceliği içinde Cesarine'in bu duruşu beni büyülemişti sanki... Merdivenleri sessizce, âdeta sürünerek çıktım. Yanına geldiğim zaman, körpe sevgili hâlâ herşeyden habersiz dışardaki manzarayı seyretmekle meşguldü. Bir müddet onun dolgun, yumuşak yerlerini içime sindirdim. Sonra da, herhangi bir ateşli erkeğin dostuna yapacağı hareketi yaptım... Kollarımı beline dolayıp kendime doğru çektim onu.

Fakat hayret!.. Hiç de beklediğim gibi olmamıştı. İlk önce kulaklarımı tırmalayan bir çığlık, daha sonra burnumun direğine inen bir tokat ve en sonunda da kollarımın arasındaki dışının dönmesiyle Madam Jadelle'in yüzüyle karşılaştım.

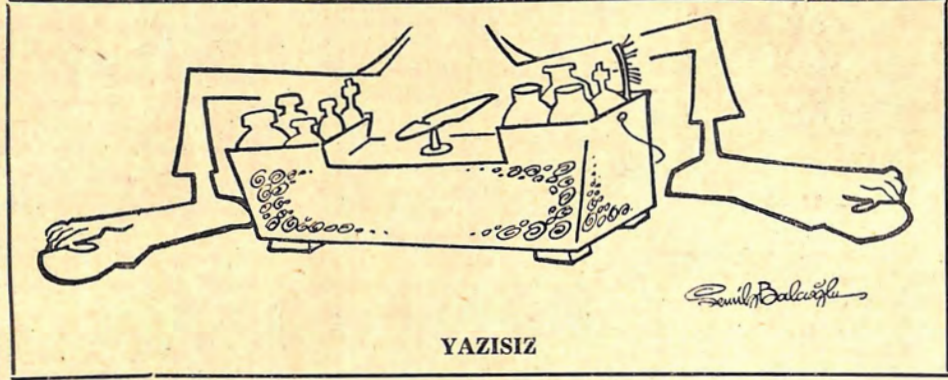
Madam Jadelle, dell gibi elleriyle havada serli hareketler yapıyordu... Bir an nefesini tutup yüzüme tükü-

Karikatür sergisinden

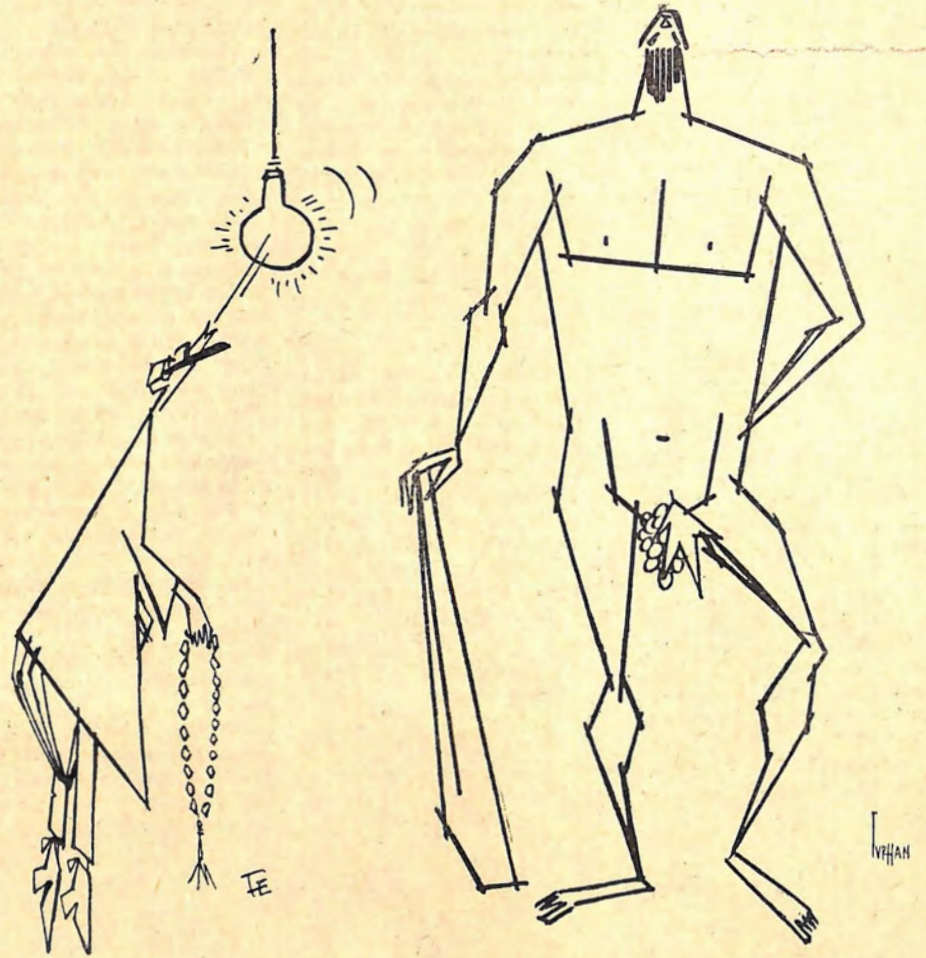
Tatbiki Güzel Sanatlar Okulu, Beşiktaş'taki salonunda bir karikatür sergisi açtı. Eserler, altı tanınmış imza taşıyor. Ali Ulvi, Ferruh Doğan, Nihar Tülek, Semih Balcı-

oğlu, Tonguç ve Turhan Selçuk...

Akbaba, değerli sanatçılarımızın sergisinden, okuyucularına üç güzel örnek takdim ediyor.

YAZISIZ

YAZISIZ

YAZISIZ

recekmış gibi baktı, sonra koşarak uzaklaştı yanımdan.

On dakika sonra Cesarine, korkarak bir mektup uzatıyordu bana.

İki satırlık mektubunda Madam Jadelle, sert bir lisanla derhal evi terketmemi bildiriyordu.

Af dilemek için ne kadar uğraş-

tımsa hepsi boşuna çıktı... Madam Jadelle, yüzümü görmek istemiyordu bir daha. Sonunda, eşyalarımı toplayıp istemiye istemiye Louville'den ayrıldım.

Şimdi, hâlâ bu olayın baskısından kurtulmuş değilim... Ne zaman pencereden yarı beline kadar sarkmış

bir kadın görsem, hayalimde, ince tüller altında kıvıldağan yarı belinden aşağısı canlanır, kulaklarımı acı bir çığlık tırmalar ve gözlerimden, suratımda şaklayan bir tokatın kıvılcımları uçuşur!

Ergin ORTAÇ

13

PEMBE

Sermet Muhtar Cilas

MAŞLAHLI

HANIM

— 66 —

Saçından, sakalından utanmıyorsan, nur topu gibi kızından, çitlenbik gibi damadından utan... Bakındı kardeşler, rezilin yediğin nane... Evde teleme peyniri gibi helâh dururken, hatun kul köle olurken, karşısında müslümanım diyemezken, kadrini bilmeyip düzgün kuklası marşıya vırulmak ha... E-lâlem artıki yellozu nikâhlayıp bunca yıllık namusumuzu berbat etmek ha!.. Hay o senin Kasımpaşa çöplüğü midene köpekler kussun!.. Vallâhi de razı değilim, billâhi de razı değilim... Yer yerinden oynasa, dünya altüst olsa, o kazulet şillığı sana karı etmiyeceğim. Seni elceğizimle tabuta korum, elceğizimle kara topraklara gömerim de gene o şıfıntıya koca etmem, anladın mı alık safâ!..

Kafesin arkasında, Ayşe hanım, durmadan teftih gelerek baygınlıklar geçiriyor, Agavni sararıp morarıyor, ben ise kahkahamı güc zapt ediyordum. Kazasker efendinin hanımını devamda idi:

— Kardeşler bari ahım şahım bir matah olsa, yüreğim yanmayacak. Hanifemin düşününde gösterdiler; beylerin, paşaların yanıp tutuştuğu mor feraceli hanım işte bu kadın, dediler de ağzım bir karış açık kaldı... Kâğıthanede, kırk paraya kiriz atan kıptı karılarının örneği... Kara derilere sarılmış bir vücut, göbek tıvrır gibi bir yürüyüş, bahşış bekler gibi bir sırtış... Ö, ö!.. Gözümün önüne gelirken bile safram kabarıyor, içim bulanıyor, gasyanım geliyor...

Allah aşkına söyleyin, bana hak verin.. Siz olsanız böyle maymunu gelin diye kabul eder misiniz; küçük gelinim diye ele güne karşı ortaya çıkarabilir misiniz?.. Ne demezler, adamı teflere koyup çalmazlar mı?.. Molla bey cehenneme secadeyi yaymış amma, zebanileri bile öğürtecek demezler mi?.. Kişi halini bilse hoş değil mi, karlar yağsa kış değil mi?.. Süpürge karı, 20 para verip mezat malından bir ayna alsa da kıyafetine baksa, ondan sonra, kazasker oğullarına, ülema evlâtlarına varmağa kalkışsa... Benim tombul tombul oğlum Sultan Beyazıt dudularına mı layık?.. Evliya gibi ehlim böyle gelini görünce yüreğine inip hüceten gitmez mi?.. Aman aman aman.. Elim ayağım buz kesildi, hafakanlarım tuttu.. Sol tarafımın içini mengineleler sıkıyor, tepemlen tırnağıma iğneler saplanıyor... Ölmüşlerinizin canı için bir bardak su yetiştirin, tıkanıyorum; şimdi şarkadək düşüp bayılvereceğim...

Yaygara, evin içinde devam ede dursun, sokak kapısının önünde bir araba durdu.

İçinde kazasker efendi.

Arabacının yanından bir uşak atladı. Kazasker efendinin koltuğuna girdi. Kapiya doğru yürürlerken, herhalde pencereden görmüş olacaklar ki, o dakika ses sada kesildi, çıt kalmadı.

Bir saattir, saç saça, başbaşa devam eden kör dövüşünde, Molla beyin ne gölgesini sezmış, ne de sesini işitmiştik. Herhalde kaçıp bir tarafa saklanmıştı.

Bizim enişte de meydanlarda yok. Muhakkak ikisi, kol kola firara kadem bastılar.

Ayşe hanım:

— Gördün mü gene başımıza gelenleri?.. Bu cadı anası varken Topaştan da ümidi kestik desene!.. diye dövünüyor, Agavni:

— Sabırlı olun, enişteyi bekleyin! diyordu. Benim bildiğim enişte ise hepsini yoluna kor, düzeni yerine getirir, yağdan kıl çeker gibi Molla beyi bu çirkeften kurtarıp Pembemizin koluna takar...

★

Yemekten sonra, kahvelerimizi içiyorduk.

Ayşe hanım, arpacı kumrusu gibi düşünüyor, Agavninin ise ağzı durmuyordu:

— Cadaloz çenesine hiç tınmam; koca karı zırlıtısı gibi zarzar öter, kuru gürültü eder. Bildir kara dediğine bu yıl ak der, bugün şillik dediğine yarın bılık der

Ayşe hanım diyordu ki:

— Lâkin şaka bertaraf, Molla bey büsbütün gözüme girdi. Anaya hümet ve itibar bu kadar olur; evlâtlık, hâkipaylık bundan üstün olamaz; valide hatırı bu derece sayılır... Adamcağız evin içinde idi; ağzını açıp ta anasına bir cevap verdi mi?.. Başkası olsa, ne dokuz ay karnında taşıdığını, ne yirmi ay süt emzirdiğini düşünür, hemen üstüne yürüyüp ayağının altına alır; pestilini çıkarıp ortaya serer... Gene de söylerim, gene de tekrarlardım. Tam istediğim gibi, terbiyeli, kibar, kişizade erkek vesselâm...

Odaya yavaşca enişte girdi.

Redingotu kolunda; fesi pantolonunun cebinde; saçları kirpi gibi kabarmış; bıyığı sakalı birbirine karışmış. Dudağında kan yok, beti benzi duvar.

Bu vaziyet hiç hayra alâmet değil. Barometre berbat havayı gösteriyor.

— Bittim, eridim, tükendim! diyerek kendini minderin ayak ucuna attı.

Bu sabah, erkenden Molla beye gitmişmiş... Malûma, bugün Beşiktaş'taki Gâvur imama haber edilecek, alınıp getirilecek, yatsıdan sonra nikâhı kıyılacaktır...

Molla bey, daha yüzünü bile yıkamadan, karşı karşıya sabah kahvesini içtikleri esnada, evin içinde feryat kopmuş.

Bir de kulak kabartsınlar ki, kazasker efendinin hanımının çılgılığı..

(Nerede bakayım kaltak alacak o boynuzlu domuz?) diye kendisinin arandığını duyar duymaz, Molla bey: (Aman enişte beyciğim, mahvoldum; validenin elinden beni kurtar!) diyerek sapır sapır titremeğe başlamış.

Kocakarı yukarı katı birbirine katariken, bodrumdaki kapıdan bahçeye fırlamışlar; yahn ayak, başı kabak, bizim taraftaki uşak odasına kapağı atmışlar; orada saklanmışlar.

Enişte de Kanaryanın ağzını kul lanıyordu.

— Vallâhi aşkolsun, diyordu, bu derece valide hukuku, bu radde büyüğe hümet ve tâzim besleyen kimseye, ömrümde tesadüf etmedim... Hazret şüphesiz cennetlik; zira cennetin ümmehat ayağının altında idüğüne imanı kâmil var... Yarın ahirette, müşârin-ileyhin şefaatine nail olabilirsek ne mutlu!.. Sırat köprüsünde bizlere destgir olursa ne nimet ve devlet...

Enişte, minderden aşağı kayarak yere yayılmış, nefesi kesile kesile:

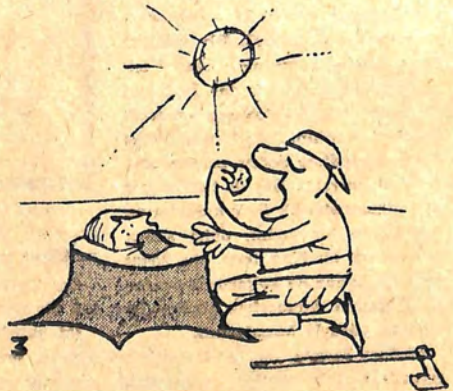
— Lâkin, diyordu, akit keyfiyetinin muşammemliğini, hangi iblisi aleyhüllâne bunlara yetiştirdi, hangi melûnu mendebur bu işi becerdi?.. 24 saat evvel davranışaydık, akit te icra edilmiş olsaydı, ne olurdu yarabbim?.. Herhalde kazasker efendi hazretlerinin de kulağına gitti. O mübarek te ayaklanacak, harekete gelecek... Şimdi yapacak şey, bir an evvel, ittihazı tedabir eylemek, tutacağı-mız hattı hareketi, takip eyleyeceğimiz manevrayı kararlaştırmaktır... (Devamı var)

1

2

3

YAZISIZ

bir çalgıcının seyahati

çizen: **BÜLENTİ SEREN**

Genç Kız

RONA JAFFE
Çeviren:
GÖNÜL SÜVEREN

— 79 —

Genç kızın kalbi, bütün varlığı -sa adetle dolup taşıyordu. Ağlamaktan korktuğu için Ronnie'ye hemen cevap veremedi. Başını sallıyarak, yavaş yavaş Ronnie'nin eline dayadı ve sonra genç adamın yüzüne baktı. «Evet... Tabii... Seninle evleneceğim.»

Fakat Ronnie'ye olanları anlatmak mecburiyetindeydi. Evlendikleri zaman nasıl olsa vaziyeti anlamıyacak mıydı, April, Ronnie vaziyeti anladığı zaman, neler olacağını süsünüyor ve kalbi donuyordu âdeti. O zaman April hakkında ne düşünecekti? Onun kaç erkekle alakası olduğunu anhyamazdı ama, hiç olmazsa bir kişiyle seviştiğini tahmin ederdirdi... Fakat Ronnie o kadar mesuttu ki, bu hakikati ona nasıl söyleyebilirdi? İnsan durup dururken; «Ha aklıma gelmişken söyleyeyim,» diyemezdi ya. «Evleniyorum madem, sen de bil. Benim bir aşığım vardı,» Ne söyleyebilirdi April?

Nihayet April bu meseleyi dünyanın en anlayışlı, en akıllı kızı addedtiği Caroline'e açtı.

Caroline kati bir tavırla, «Budalalık etme,» dedi. «Bunu ona açma. Ne yapmak istiyorsun? Eline bıçak verip, «git gırtlığını kesiver,» demek mi?»

— «Fakat böyle bir sırrımın olması...»

— «Bu sır olduğuna göre iyice saklamalısın.»

— «Fakat Ronnie bana inanıyor... O bana... âdeti tapıyor.»

Caroline, «Bunda da haklı,» diye cevap verdi. «Sen onu seviyorsun, kendisine daima sadık kalacak, onu ömrünün sonuna kadar da mesut edeceksin. Öyle değil mi?»

— «Tabii!»

— «İyi ya. O halde ona mazinde bazı delilikler yaptığını söylemenin ne lüzumu var? Onun başka kadınlarla yatmadığını mı zannediyor-sun?»

— «Yatmıştır tabii...»

— «Gelip de bütün olanları sana bir bir tarif edip anlatması hoşuna gider mi?»

— «Katiyen istemem!»

Caroline, «Senin ona anlatman ise bundan da feci,» dedi. «Bana inan... Eğer Ronnie ile iki sene evvel tanışsaydın, bunların hiç biri de olmazdı. Bu şanssızlık! Sen Dexter'le evlenmek istiyordun, fakat o buna yanaşmadı. Eğer harikulâde insanlarla tanışamıyorsak, kabahat bizde mi? Ronnie senin şimdiki hayatınla, beraber geçireceğiniz günlerle alâkalanıyor, mazinde değil. Eğer Ronnie'ye Dexter ve diğerlerini anlattırsan seninle bir daha konuşmam.»

April, «Peki, anlatmam» diye söz verdi.

Caroline, «Bazı kızlar senin gibi şanslıdır,» diye gülmüştü. «Git Ronnie ile evlen. Ben düğününe geldiğim zaman, bana da onun gibi iyi bir genç bul.»

April memnun memnun, «Hiç

kimse onun kadar iyi olamaz,» dedi. «Fakat bulmağa çalışırım.»

İşte şimdi de eşyalarını topluyor, apartmanına, New York'a ve fazla sevmediği için de özlemeyeceği işine «Allaha ısmarladık» diyordu. Sabah onda yataktan kalkmak, Ronnie'nin beğendiği yemekleri pişirmek, kocasının eve gelmesini beklemek ne hoş olacaktı.

Bürodaki kızlar, o istifasını verdikten sonra şerefine bir parti de tertip etmişlerdi. İlk on dakika April kendini rüyadaymış gibi hissetti. Zira tam üç sene o evlenmek üzere bürodan ayrılan kızlar için verilen partilere iştirak etmiş durmuştu. Halbuki şimdi her şey onun şerefine hazırlanmıştı, göğsünde çiçeği, yüzünde sahte bir hayret ve hakiki saadet dolu bir tebessümle oturuyordu. Bütün bu kızları, hepsini hepsini seviyordu. Hatta evvelce fazla ahbaplık etmediklerini bile.

Ziyafete gelmişlerdi, onunla meşgul olup duruyorlardı, üstelik April'e hediye de vermişlerdi. April hediye paketini biraz endişeyle açtı. Üstüne kâğıt çanlar takılmış gülmüş kurdelaı çözerken, neşeli neşeli bağırmağa da hazırlanıyordu. Fakat hediyeinin aslında sekreterlerden birinin güzel bulduğu korkunç bir şey olacağını biliyordu. Lâkin kutunun içinden yakasına pembe mavi güller işlenmiş, pilili kısa bir gecelik çıktı. April'in gördüğü geceliklerin en güzeliydi bu. Kızların hepsinin görmesi için geceliği havaya kaldırırken, Caroline'in kendisine masanın ucundan memnun memnun baktığını farketti. O zaman bu geceliği onun seçmiş olduğunu anladı. Tabii! Caroline onun zevkini o kadar iyi bilirdi ki...

Sonradan Caroline ona hususî bir hediye daha verdi. Bu beyaz deriden, üstünde altın markası olan bir seyyahat çantasıydı. April bu kü-

çükük altın harfleri parmağının ucuyla okşadı: A.M.W. Evlendikten sonra kullanacağı markaydı bu. Ne de birbirine uygun harflerdi bunlar.

April bavulunu kitledikten sonra, yeni seyyahat çantasını yerleştirmeye başladı. Bir iki dakika sonra Caroline de gelip, eşyalarını toplamasına yardım edecek, sonra da iki arkadaş vedalaşacaklardı. Ronnie yepyeni kırmızı arabasıyla gelip, onu götürcekti. Ronnie'nin onu sırf memleketine götürebilmek için yepyeni bir otomobil aldığını duyduğu zaman, April'in gözleri yaşarmıştı.

Bütün şehirde herkes Noel süslerini hazırlamakla meşguldü. April'in çeyizini aldığı mağazalar da süslenmişti. İçeride Noel müziği çalıyor duruyorlardı. O zaman genç kız geçen Noeli ve bir de geleceği düşündü, kalbi hem saadet ve hem de hafif bir kederle doldu. Gitgide azalan bir kederle... Acı hatıraların sebep olduğu bir kederdi bu, fakat bundan sonra April'in bütün hatıraları iyi ve güzel olacaktı. Genç kız bunu biliyordu. Kapı çaldı, April hemen koştu. Caroline gelmişti.

April haykırdı: «Ah, seni o kadar özliyeceğim ki! Seni çok özliyeceğim!»

Caroline; «Ben de seni» diye cevap verdi. «Senin beni özliyeceğinden daha çok. Çünkü senin yanında Ronnie olacaktı.»

— «Birbirimize sık sık mektup yazalım.»

— «Tabii.»

— «Bazı insanlar mektup yazmağa unuttur. Mektup arkadaşlarımızın yaptığı gibi. Ama sen de unutmuyacaksın, ben de. Öyle değil mi?»

Caroline, «Öyle,» dedi. Fakat sende sanki böyle olacağına inanmıyormuş gibi garip bir hüznü olduğunu farketti. «Birbirimize çok sık yazacağız.» O anda neşelenerek gültüverdi. «İki ay sonra düğününe gelip seni göreceğim. Sonra baharda Ronnie ile Avrupaya giderken, New York'da da birkaç gün kalırsınız.»

April memnun memnun, «Bol bol

konuşuruz,» dedi. «Caroline, düşün! Avrupa!»

Telefon çalmağa başlamıştı. April koştu.

Ronnie, «Sevgilim,» dedi. «Hazır mısın? Sesi ne tatlı, ne yumuşaktı.»

April, «Bir bavulum kaldı,» diye cevap verdn. «Ya sen? Sen hazır mısın?»

— «Evet. Beş dakika daha bekler, sonra arabaya atlar geçirim. Otomobili apartmanın önüne bırakabilir miyim?»

April, «Tabii,» dedi. «Başkalarının bunu yaptığını gördüm.» Gözlerinin önünde, uzun ve simsiyah bir otomobil belirmişti, bu hayali kafasından kovdu. Biraz sonra kapının önünde kırmızı bir otomobil olacaktı, ve ileride de bu kaldırıma daima öyle hatırlıvacaktı.

Az sonra zil çaldı, genç kız giderrek Ronnie'ye kapıyı açtı. Genç adam eğildi ve April'i hafifçe boynundan öptü. «Merhaba,» dedi. «Merhaba Caroline.» Sonra eğilerek iki bavul aldı.

April de seyahat çantasını aldıktan sonra, son bavulu kaldırmak için eğildi. Ronnie, «Hayır,» dedi. «Olamaz...» Ben geri gelir, onu da aşığımı indiririm.»

— «Onun için üç kat merideven mi çıkacak? Katiyen olmaz.»

Ronnie tatlı tatlı. «Sus bakalım,» diye cevap verdi. Sonra merdivenlerden koşarak indi.

Caroline, «Çok seker çocuk,» dedi.

«Seni de çok seviyor.»

— «Biliyorum.»

Orada durmuş birbirlerine gültüvorlardı, vedalaşmağa baslamak da istemiyorlardı. Bir iki dakika sonra Ronnie gelerek son bavulla April'in seyahat çantasını aldı.

Ronnie elini uzattı, Caroline'le dostca bir tavırla el sıkıştı. Genç adam, «Sen,» diye gültümsedi. «April'in en yakın ve en sevgili arkadaşısın. Seni, veni tanışmamıza rağmen ben de özliyeceğim. Sık sık Colorado'ya bekleriz.»

Caroline, «Tesekkür ederim,» dedi. «Gelmeğe çalışırım.» April'e döndü.

(Devamı var)

Evinizdeki
NİŞAN, DÜĞÜN ve AİLE ZİYAFETLERİ
için

KONYALI
daima emrinizdedir.

Tel: 22 44 11

Tel: 27 19 35

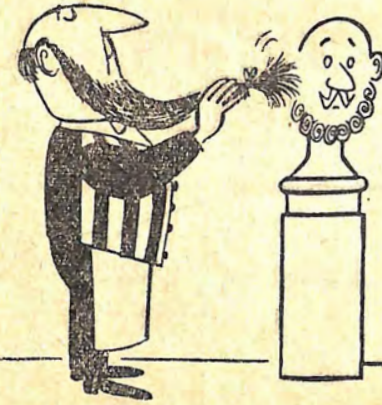
Dünya KARİKATÜRLERİ

-SEKRETERİNİZ DEFTERLERİ GETİRDİ... ÇOK AÇIK VAR...
GÜCÜM YETTİĞİ KADAR KAPATMAYA ÇALIŞIYORUM!

-GELELİM İNGİLTERE İLE FRANSA ARASINDAKİ
MUNASEBETEE...
-BİZ KENDİ ARAMIZ
İÇİNDE MÜNASEBETE GELELİM!

Rogersam

PİVALE yi
Alan
Memnun..

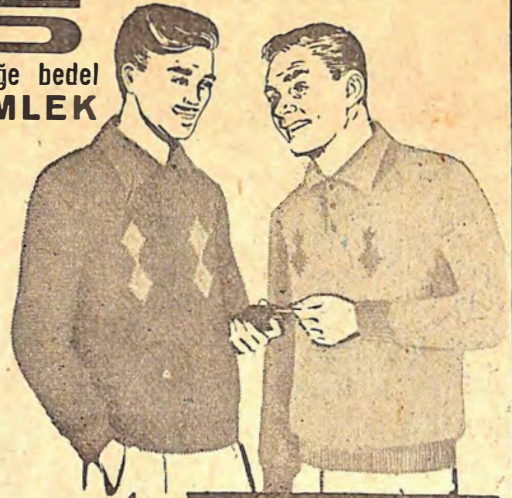

Satan
Memnun

PİVALE
MAKARNASI

Ak. 67

5
Gömleğe bedel
GÖMLEK

*Fully
Fashioned*

Kazova Fully Fashioned
gömleleriyle...
İş yerlerinde Kravat
tarihe karışıyor.

Moda renkleri, zarif işlemleriyle tatilde
ve işyerinde en pratik en ideal gömlek-
lerdir.

100% yün Kazova Fully Fashioned
gömlekleri solmaz, buruşmaz eski-
mez. En az 5 gömleğe bedeldir.

Kazova

HER MEVSİMDE

GIYIMDE ZARAFET YARATIR

Harcılık - 980 - 69

REKLÂMLARINIZ İÇİN

BASIN İLÂN KURUMU

Genel Müdürlük

Cağaloğlu, Türk Ocağı Caddesi Nu. 1 İstanbul

Telefon: 22 43 84 - 22 43 85 Telgraf Adresi: BASINKURUMU

Subeler

Istanbul
Ankara
İzmir
Adana
Bursa
Diyarbakır
Erzurum
Eskişehir
Konya
Zonguldak

Dış Muhabirler

A. B. D.
Almanya (Federal)
Almanya (Demokratik)
Avusturya
Avustralya
Belçika
Bulgaristan
Çekoslovakya
Danimarka
Fransa
Hollanda
İngiltere
İspanya
İsrail

İsviçre
İtalya
Japonya
Lübnan
Macaristan
Norveç
Pakistan
Polonya
Portekiz
Rumanya
Yugoslavya
Yunanistan

Basın - 2332 - 68

Yusuf Ziya Ortaç'ın bütün şiirleri

BİNNAZ

Bu kitaba Ortaç'ın Binnaz isimli 3 perdelik manzum
trajedisi de ilâve edilmiştir.

Fiatı 5 Lira

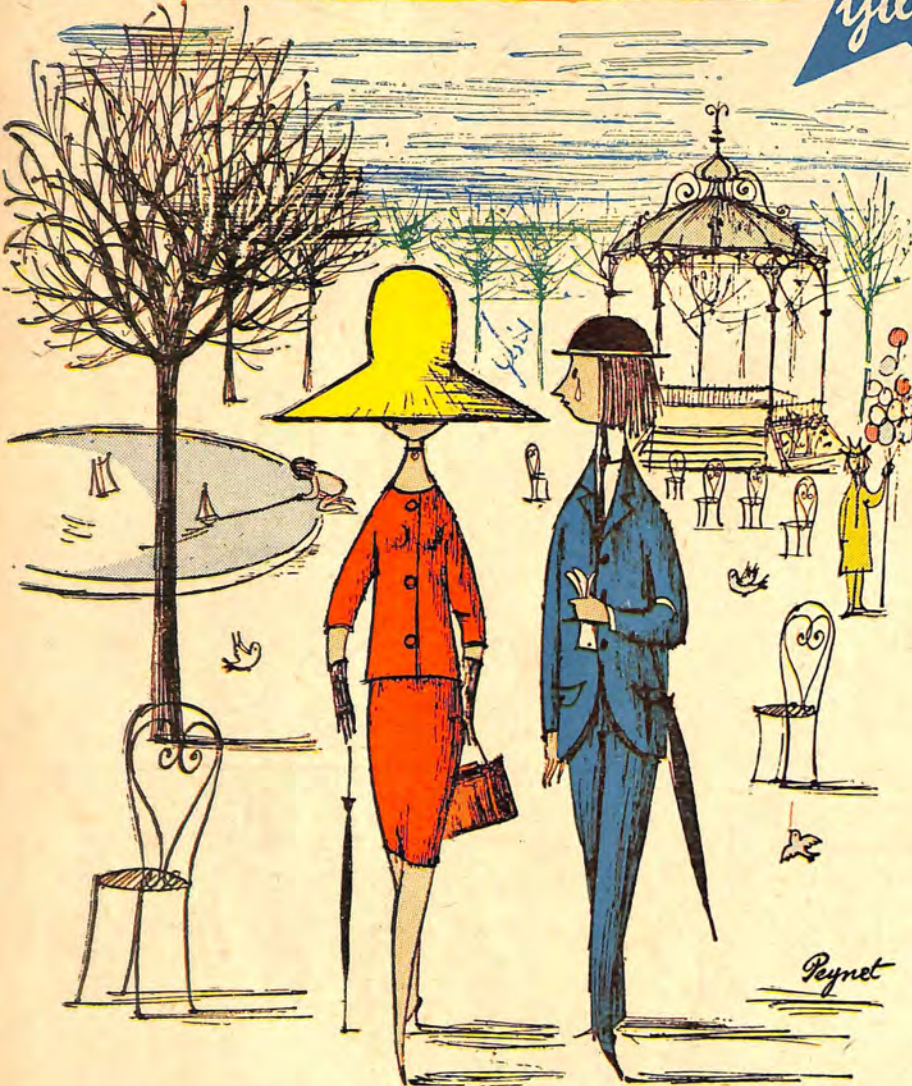
Umum satış yeri: AKBABA Yayınevi
Divanyolu, Klodfarer Cad. No. 8 - 10 - İstanbul

Ödemeli gönderilir.

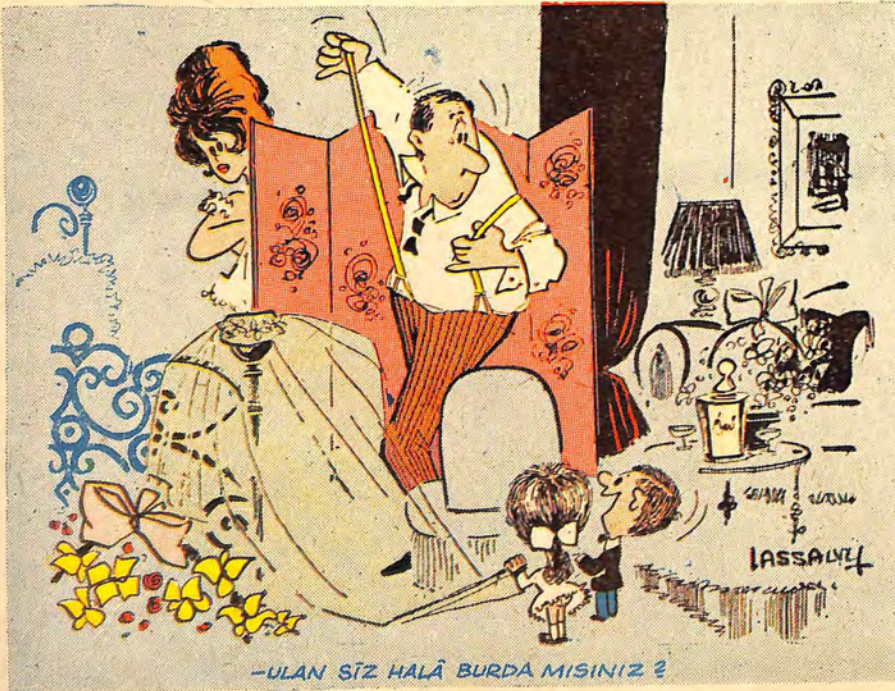
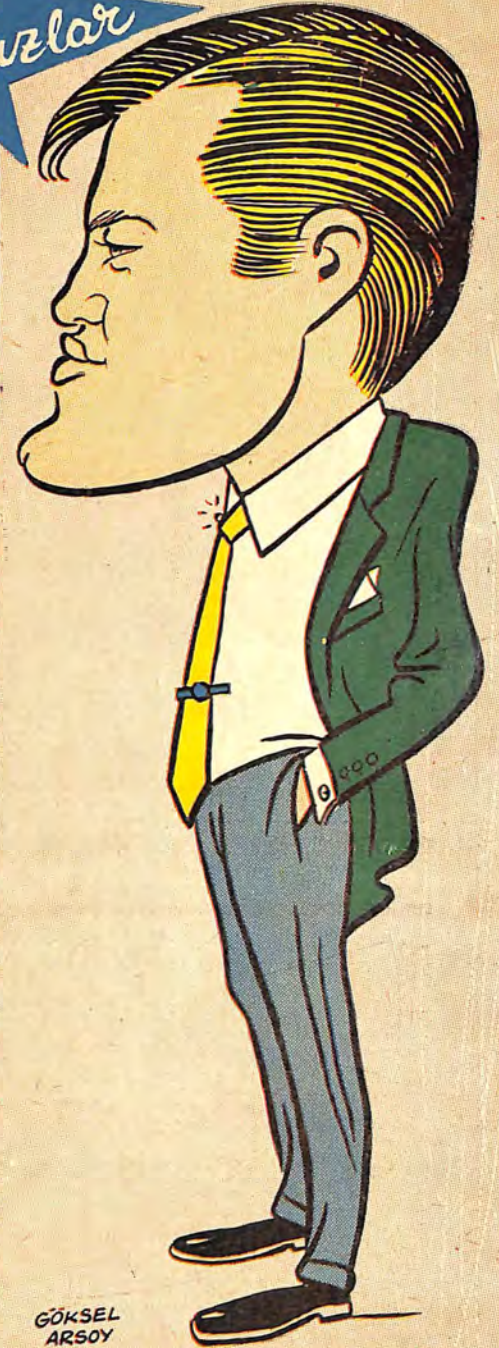
Ak. 70

AKBAKA

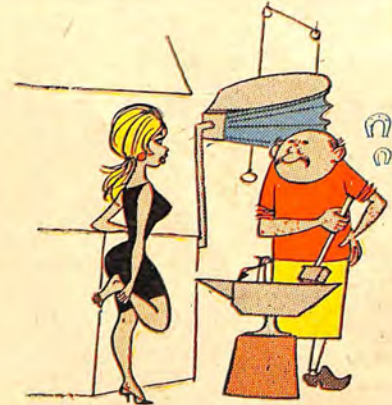
BİZİM
Yıldızlar

-AH BU ŞAPKALAR ... YÜZÜNÜZE HASRET KALDIM !

-ULAN SİZ HALÂ BURDA MISINIZ ?

-ŞEHİRDE AT KALMADI ... NE
İŞ OLSA YAPIYORUZ ARTIK !